

«ΟΛΑ ΘΕΑΤΡΟ»

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΣ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΣ 2026-2027

ΒΑΣΙΛΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ

- **«Ο Βυσσινόκηπος» του Αντόν Τσέχωφ- ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΧΡΟΝΟΣ**

Μετάφραση (από τα ρωσικά): Δαβίδ Μαλτέζε

Σκηνοθεσία: Αθανασία Καραγιαννοπούλου

Πρεμιέρα: 16|10|2026

Διάρκεια παραστάσεων: έως 29|11|2026

«Ο Βυσσινόκηπος», ένα από τα πιο κλασικά και βαθιά ανθρώπινα έργα του Αντόν Τσέχωφ, επανέρχεται στο Βασιλικό Θέατρο, σε μετάφραση **Δαβίδ Μαλτέζε** και σε σκηνοθεσία & δραματουργική επεξεργασία **Αθανασίας Καραγιαννοπούλου**.

Μια παραγωγή που γνώρισε θερμή ανταπόκριση από το κοινό, με υψηλή προσέλευση καθ'όλη τη διάρκεια των παραστάσεων της προηγούμενης σεζόν επιστρέφει καθώς αποτελεί ένα ποιητικό και ταυτόχρονα διεισδυτικό σχόλιο για το τέλος μιας εποχής και τη βαθιά προσκόλληση των ανθρώπων σε ό,τι χάνεται. Στην παράσταση πρωταγωνιστούν οι **Αντίνοος Αλμπάνης, Βασίλης Ευταξόπουλος** και **Γιολάντα Μπαλαούρα** ενώ συμμετέχει ένα εξαιρετικό επιτελείο ηθοποιών.

Ο *Βυσσινόκηπος* αποτελεί ένα έργο-σταθμό της παγκόσμιας δραματουργίας, που με λεπτότητα και διαύγεια φωτίζει τις ρωγμές μιας κοινωνίας σε μετάβαση. Είναι ένα ποιητικό και ταυτόχρονα διεισδυτικό σχόλιο για το τέλος μιας εποχής και τη βαθιά προσκόλληση των ανθρώπων σε ό,τι χάνεται. Μέσα από την ιστορία της οικογένειας και τον ισχυρό συμβολισμό του βυσσινόκηπου, αναδύεται η σύγκρουση ανάμεσα στη μνήμη και την αναγκαιότητα της αλλαγής, στην παρακμή της αριστοκρατίας και στην άνοδο μιας νέας κοινωνικής πραγματικότητας. Ο κορυφαίος δραματουργός των υπόγειων συγκρούσεων και των ανείπωτων ρηγμάτων της ανθρώπινης ψυχής σχοινοβατεί ανάμεσα στο κωμικό και το δραματικό στοιχείο αποκαλύπτοντας την ανθρώπινη αδυναμία μπροστά στον χρόνο και στις αποφάσεις που διαρκώς αναβάλλονται. Εδώ, η απώλεια δεν εκδηλώνεται με κραυγές, αλλά με σιωπές, αμηχανία και ευκαιρίες που χάνονται.

Λίγα λόγια για το έργο

Η Λιουμπόφ Αντρέγιεβνα επιστρέφει με την κόρη της Άννα, στο πατρικό της σπίτι στη Ρωσία, ύστερα από πέντε χρόνια. Οι σπατάλες, η κακοδιαχείριση και η αμέλεια τη βρίσκουν βουτηγμένη στα χρέη και αντιμέτωπη με τον πλειστηριασμό του σπιτιού της και του μεγάλου βυσσινόκηπου που το περιβάλλει. Μαζί με τον αδελφό της Γκάγιεφ, δείχνουν ανήμποροι να κάνουν την οποιαδήποτε κίνηση για να αποτρέψουν την πώληση. Καθλωμένοι από την

αναβλητικότητα και την αναποφασιστικότητά τους, στέκονται παρατηρητές μιας αναπόφευκτης εξέλιξης. Την ίδια ώρα ο Λοπάχιν, έμπορος και γιος ενός σκλάβου του πατέρα της Λιουμπόφ, είναι έτοιμος να αδράξει την ευκαιρία και να αγοράσει την ιδιοκτησία τους.

Ο Αντόν Τσέχωφ ολοκληρώνει τον *Βυσσινόκηπο* το 1903, με πολύ μεγάλη δυσκολία λόγω της επιβαρυσμένης πλέον υγείας του. Πρόκειται για το τελευταίο του έργο, που το βλέπει με απογοήτευση να ανεβαίνει ως δράμα, ενώ ο ίδιος επιμένει πως είναι κωμωδία.

Λίγο πριν από την επανάσταση του 1905, που θα ταράξει τα θεμέλια της τσαρικής εξουσίας, και δεκατέσσερα χρόνια πριν από τη μεγάλη επανάσταση του 1917, που θα μεταμορφώσει ριζικά το πρόσωπο της χώρας, το έργο αποτυπώνει τη στιγμή ακριβώς πριν καταρρεύσει το παλιό και αναδυθεί το καινούριο. Η παλιά τάξη αποσύρεται σιγά σιγά στην ανυπαρξία, ανίκανη να προσαρμοστεί. Την αντικαθιστά μια νέα τάξη πραγμάτων, πιο σκληρή. Οι έμποροι, οι πρώην δουλοπάροικοι παίρνουν στα χέρια τους τη γη και την περιουσία εκείνων που δεν έμαθαν ποτέ να δουλεύουν.

Στον *Βυσσινόκηπο* παρουσιάζεται η σύγκρουση της παρηκμασμένης αριστοκρατίας και της αστικής τάξης, στη μεταβατική εποχή των δύο αιώνων. Η Λιουμπόφ και ο Γκάγιεφ, με την αδράνειά τους, αφήνουν την περιουσία τους να αργοπεθαίνει, επιλέγοντας για τον εαυτό τους την υπερήφανη στάση μιας μαρτυρικής θυσίας, που διαφυλάσσει το προνόμιο της ηθικής και πολιτιστικής τους υπεροχής. Μιας υπεροχής που πηγάζει από το ένδοξο παρελθόν και τα προνόμια της γνώσης και της καλλιέργειας της κοινωνικής τους θέσης. Από την άλλη, η δυναμική ορμή της νέας τάξης των εμπόρων, με όπλα την εργασία, το πείσμα, το θράσος αλλά και τα απωθημένα ολόκληρων γενεών, καβαλάει το κύμα της αλλαγής και της ανάπτυξης, ισοπεδώνοντας τις αξίες του παλιού κόσμου. Δίπλα στον βυσσινόκηπο τα τρένα πηγαиноέρχονται, καθυστερούν αλλά ταξιδεύουν διαρκώς. Θα προλάβουν τα πρόσωπα του έργου να επιβιβαστούν στο τελευταίο τρένο της ζωής τους;

Πιο επίκαιρος από ποτέ, ο *Βυσσινόκηπος* καθρεφτίζει εμάς που είμαστε οι χρεωμένοι και ανίκανοι αριστοκράτες, ή εμάς που δουλεύουμε για να σωθούμε, ή εμάς που ξεσηκωνόμαστε μόνο στα λόγια, πνιγμένοι από το άδικο.

ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ

Ένας άντρας αγαπάει μια γυναίκα. Βάζει δύο στόχους: Να αποκτήσει απόλυτη δύναμη και να κατακτήσει τη γυναίκα. Τον ένα στόχο τον πετυχαίνει.

Αυτή είναι η ιστορία του «Βυσσινόκηπου» όπως την πρωτοδιάβασα. Μέσα στον -άλλοτε ακραία αστείο και άλλοτε λυπητερό- μύθο αυτό, μπλέκονται σχέσεις και δυναμικές που ισχυροποιούν ως σύμβολα τους ήρωες. Σύμβολα ενός κόσμου που πεθαίνει και ενός κόσμου που εισβάλλει και επιβάλλεται. Στον δικό μας «Βυσσινόκηπο» θα ακούσετε και θα δείτε ίσως πράγματα που δεν έχετε παρατηρήσει ποτέ, ακόμα κι εσείς που γνωρίζετε καλά το έργο: Γυναίκες ισχυρές και κυρίαρχες, αυτόνομες και περήφανες. Άντρες ευγενείς και τρυφερούς, ευγνώμονες και γενναιόδωρους.

Όλοι οι άνθρωποι του «Βυσσινόκηπου» συνυπάρχουν ισότιμα και με αγάπη. Αφέντες και υπάλληλοι, νέοι και υπέργηροι αγκαλιάζονται ή συζητούν σαν ένα. Ο Τσέχωφ διδάσκει αγάπη. «Αγαπώ αυτόν τον κήπο» λέει η ιδιοκτήτρια του κτήματος που βγαίνει σε πλειστηριασμό. Όμως, το να αγαπάς δεν σημαίνει πως αφήνεις αυτό που αγαπάς στο έλεος του χρόνου, να στέκει απλώς εκεί, με μία αξία μουσειακή. «Αγαπώ» σημαίνει προσέχω, φροντίζω, συντηρώ και βοηθώ να ανθίζει το αντικείμενο της αγάπης μου. «Να' την η ευτυχία, έρχεται!», λέει ο θεωρητικός της επανάστασης. «Ευτυχία» όμως, για τον προφήτη συγγραφέα σημαίνει ισότητα, δικαιοσύνη και ελευθερία ενός λαού.

Τίποτα δεν έχει αλλάξει από το 1904. Και σήμερα είμαστε και απελπισμένοι δανειζόμενοι αλλά και παραγωγικοί δανειστές. Και ανήμποροι ρομαντικοί αλλά και ευφυείς καιροσκόποι. Είμαστε όλοι, όλα. Και όλα στην παράστασή μας είναι ακριβώς όπως μας τα κληροδότησε ο Τσέχωφ. Γι' αυτό και η μετάφραση του αγαπημένου Δαυίδ Μαλτέζε έγινε ευλαβικά από τη Ρωσική γλώσσα, γι' αυτό και η όψη της υπέροχης Ελένης Μανωλοπούλου ακολούθησε πιστά τις οδηγίες του συγγραφέα. Γι' αυτό κι η υπογράφουσα, μέσω των συγκλονιστικών ηθοποιών (τα δέντρα ενός θαλερού θεατρικού κήπου), προσπάθησα να τιμήσω - πέρα από τον Αντόν Τσέχωφ, το γράμμα και το πνεύμα του- τους δασκάλους των δασκάλων μου: Τον Κωνσταντίν Στανισλάφσκι και το Θέατρο Τέχνης της Μόσχας που πρώτη φορά έδειξαν στον κόσμο μια προφητική ιστορία Επανάστασης κι Έρωτα.

«Τώρα, όμως αφήστε με ήσυχη. Τώρα εγώ ονειρεύομαι.»

Ευχαριστώ από την καρδιά μου όλους τους εκπληκτικούς συνεργάτες του ΚΘΒΕ κι ιδιαίτερα τους ηθοποιούς, τους ήρωες μου. Ευχαριστώ τον Διευθυντή, Αστέρη Πελτέκη για την εμπιστοσύνη.

Αθανασία Καραγιαννοπούλου

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Μετάφραση: **Δαυίδ Μαλτέζε**, Σκηνοθεσία — Δραματουργική επεξεργασία-Μουσική επιμέλεια: **Αθανασία Καραγιαννοπούλου**, Σκηνικά- Κοστούμια: **Ελένη Μανωλοπούλου**, Χορογραφίες: **Αναστασία Κελέση**, Φωτισμοί: **Αλέκος Αναστασίου**
Μουσική διδασκαλία: **Παναγιώτης Μπάρλας**, Ηχητικό περιβάλλον: **Διονύσης Κωνσταντινίδης**, Βοηθός σκηνοθέτη: **Μαίρη Ανδρέου**, Συνεργάτης σκηνογράφος — ενδυματολόγος: **Δανάη Πανά**, Οργάνωση Παραγωγής: **Ματίνα Παγουλάτου**, Φωτογραφίες: **Mike Rafail | That long black cloud**

*Βοηθός Σκηνογράφου - Ενδυματολόγου (στο πλαίσιο πρακτικής άσκησης): Χριστίνα Γεωργιάδου

Διανομή: **Λίλη Αδρασκέλα** (Ντουνιάσα), **Αντίνοος Αλμπάνης** (Λοπάχιν Γερμολάη Αλεξέγιεβιτς), **Βασίλης Ευταξόπουλος** (Γκάγιεφ Λεονίντ Αντρέγιεβιτς), **Χρύσα Ζαφειριάδου** (Βάρια), **Νίκος Καπέλιος** (Συμεόνωφ-Πίσικ Μπορίς Μπορίσοβιτς), **Γιώργος Κολοβός** (Τροφίμωφ Πιοτρ Σεργκέγιεβιτς), **Χρήστος Μαστρογιαννίδης** (Επιχόντωφ Σεμιόν

Παντελέγιεβιτς), **Γιολάντα Μπαλαούρα** (Ρανέβσκαγια Λιουμπόφ Αντρέγιεβνα), **Κώστας Σαντάς** (Φιρς), **Άννη Τσολακίδου** (Σαρλότα Ιβάνοβνα), **Αγάπη Ουζούνη** (Άνια/ Μικρή Λιουμπόφ), **Μανώλης Φουντούλης** (Ένας περαστικός/ Σταθμάρχης), **Γρηγόρης Φρέσκος** (Γιάσα)

Φιγκυράν

Μάρκος Κούτοφ- Γεροντίδης (Μικρός Λοπάχιν/ σε διπλή διανομή), Νίκος Χάψαλης (Υπηρέτης/ Ταχυδρόμος)

- **«Αυτή η νύχτα μένει»- ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΧΡΟΝΟΣ**

Βασισμένο στο ομώνυμο βιβλίο του Θάνου Αλεξανδρή

Θεατρική απόδοση- Σκηνοθεσία: Αστέριος Πελτέκης

Πρωτότυπη σύνθεση- Μουσική επιμέλεια: Σταμάτης Κραουνάκης

Πρεμιέρα: 12|12|2026

Μετά την εξαιρετικά επιτυχημένη πορεία της στην Αθήνα και στη Θεσσαλονίκη, με εντυπωσιακή προσέλευση θεατών, με βραβεύσεις και θερμές κριτικές, η μεγάλη μουσικοθεατρική παραγωγή του **ΚΘΒΕ** επιστρέφει για δεύτερη χρονιά στο **Βασιλικό Θέατρο**.

Μια παράσταση που φωτίζει με ένταση και συγκίνηση τον παλμό της ελληνικής νύχτας, τις ιστορίες και τις διαδρομές ανθρώπων που αγάπησαν, ονειρεύτηκαν και έζησαν ανάμεσα στη λάμψη της σκηνής και τις σκιές της.

Ο **Καλλιτεχνικός Διευθυντής** του **ΚΘΒΕ**, **Αστέριος Πελτέκης**, υπογράφει τη σκηνοθεσία και τη θεατρική διασκευή του μυθιστορήματος του **Θάνου Αλεξανδρή**, δημιουργώντας ένα συναρπαστικό οδοιπορικό στη νυχτερινή διασκέδαση της σύγχρονης Ελλάδας. Η παράσταση «ταξιδεύει» το κοινό στις δεκαετίες του '80 και του '90, σε μια εποχή όπου η αισιοδοξία της μεταπολίτευσης, η οικονομική ευημερία και η λάμψη της νύχτας συνυπήρχαν με τη μοναξιά, τις υπερβολές και τις βαθιές κοινωνικές αντιφάσεις.

Με πρωτότυπη σύνθεση και μουσική επιμέλεια του σπουδαίου δημιουργού **Σταμάτη Κραουνάκη**, σκηνικά της **Φρόσως Λύτρα**, κοστούμια του **Νίκου Χαρλαύτη**, χορογραφίες του **Δημήτρη Παπάζογλου**, φωτισμούς του **Στέλιου Τζολόπουλου** και με τη συμμετοχή ενός πολυπληθούς θιάσου ηθοποιών, μουσικών και χορευτών και μια σκηνική αφήγηση που ισορροπεί ανάμεσα στον ρεαλισμό και την τρυφερότητα, η παραγωγή ανασύρει την ατμόσφαιρα των νυχτερινών κέντρων μιας ολόκληρης εποχής: τα φώτα, τα λουλούδια, τα τραγούδια, τους μουσικούς, τους θαμώνες και όλους εκείνους που έζησαν στις παρυφές της κοινωνίας, αναζητώντας μια θέση στο όνειρο.

Πρωταγωνιστεί ο **Παναγιώτης Πετράκης**, ενώ ο καταξιωμένος χορογράφος **Δημήτρης Παπάζογλου** εμφανίζεται σε έναν ρόλο-έκπληξη. Ξεχωριστή παρουσία αποτελεί και η

συμμετοχή του ίδιου του συγγραφέα, **Θάνου Αλεξανδρή**, στη σκηνική μεταφορά του έργου του.

Η παράσταση **«Αυτή η Νύχτα μένει»** στην απονομή των **15ων Θεατρικών Βραβείων Θεσσαλονίκης** απέσπασε τα βραβεία: **Καλύτερη παράσταση** (Αστέριος Πελτέκης), **καλύτερη σκηνοθεσία** (Αστέριος Πελτέκης), **καλύτερου ερμηνευτικού συνόλου** (Αστέριος Πελτέκης), **καλύτερη μουσική** (Σταμάτης Κραουνάκης), **καλύτερα σκηνικά** (Φρόσω Λύτρα) και **καλύτεροι φωτισμοί** (Στέλιος Τζολόπουλος)

Η λάμψη και το σκοτάδι της νύχτας, οι ανθρώπινες σχέσεις που κινούνται ανάμεσα στην τρυφερότητα και την απελπισία, η ανάγκη για αναγνώριση, αποδοχή και αγάπη συνθέτουν έναν κόσμο που εξακολουθεί να συνομιλεί με τη σύγχρονη ελληνική πραγματικότητα. Το έργο **«Αυτή η νύχτα μένει»** μιλά για εκείνη τη λεπτή γραμμή όπου το όνειρο συναντά την επιβίωση, όπου η τέχνη συναντά τη ζωή και οι προσωπικές ιστορίες αποκτούν συλλογική μνήμη.

«Αυτή η νύχτα μένει» είναι μια παράσταση-ωδή στους ανθρώπους που έζησαν στα όρια, σε όσους αγάπησαν χωρίς μέτρο και πλήρωσαν το τίμημα των επιλογών τους. Μια μουσικοθεατρική εμπειρία που υπενθυμίζει πως, όσο κι αν αλλάζουν οι εποχές, **κάποιες νύχτες δεν μένουν ποτέ πίσω — μένουν στη μνήμη μας για πάντα.**

Λίγα λόγια για το έργο

Μια δημοσιογράφος πασχίζει να ανακαλύψει στοιχεία για τον κόσμο της νυχτερινής διασκέδασης, στην Ελλάδα της δεκαετίας του '80 και του '90, τότε που οι άνθρωποι της μεταπολιτευτικής περιόδου έβλεπαν μια καλύτερη ζωή να ανοίγεται μπροστά τους.

Ένας ηθοποιός κατρακυλάει από την υψηλή τέχνη στον κόσμο της νύχτας και των σκυλάδικων. Κατρακυλάει ή απογειώνεται; Πώς βιώνει το ταξίδι αυτό με τα εφόδια που κουβαλάει, σε μια σκοτεινή πραγματικότητα όπου οι άνθρωποι αφήνουν τα πάθη τους να αναδύονται αχαλίνωτα, για να επιστρέψουν το πρωί στις καθημερινές τους ζωές; Γνωρίζει τους νόμους της νύχτας και επιβιώνει στα όρια της απόλαυσης και της καταστροφής. Εκεί που οι αντιστάσεις χαλαρώνουν και που οι πελάτες εμφανίζουν τον αληθινό τους εαυτό.

Το *Αυτή η νύχτα μένει* του Θάνου Αλεξανδρή, κυκλοφόρησε για πρώτη φορά το 1994. Στο βιβλίο αποτυπώνεται η προσωπική εμπειρία του συγγραφέα, όταν αναγκάστηκε να εργαστεί σε νυχτερινά κέντρα. Απολαμβάνοντας τη διαδρομή αυτή, ο Αλεξανδρής καταθέτει έναν πλούτο εμπειρίας, που μέσα από μαρτυρίες και πραγματικά γεγονότα μας δίνουν ένα πολύτιμο υλικό για την κοινωνική πραγματικότητα της επαρχίας μέσα από τη νυχτερινή ζωή της. Δεν είναι τυχαίο που η Μαλβίνα Κάραλη χαρακτήρισε το βιβλίο ως μια «εμπεριστατωμένη κοινωνιολογική μαρτυρία για τον ευρύ χώρο που λέγεται ελληνικό σκυλάδικο». Οι νομικές σπουδές του συγγραφέα και η εκπαίδευσή του στη δραματική σχολή του Κάρολου Κουν, του έδωσαν τα εργαλεία, όχι μόνο να περιγράψει αυτά που έζησε αλλά και να τα αποτυπώσει με απόσταση και νηφαλιότητα.

Στο βιβλίο βασίστηκε η ομώνυμη ταινία του Νίκου Παναγιωτόπουλου το 2000, που απέσπασε μεταξύ άλλων και το δεύτερο βραβείο ταινίας μυθοπλασίας στο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, με την εκπληκτική μουσική του Σταμάτη Κραουνάκη. Το 2016 μεταφέρθηκε στο θέατρο σε σκηνοθεσία Κίρκης Καραλή και το 2022 έγινε τηλεοπτική σειρά στον Alpha.

ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ

Η επόμενη πρεμιέρα μας για το Βασιλικό Θέατρο- μετά τη Θελεστίνα -αφορά σε ένα ακόμα λογοτεχνικό κείμενο που έχω την χαρά να υπογράψω την θεατρική του απόδοση και τη σκηνοθεσία: «Αυτή η νύχτα μένει». Αποτελεί ένα θεατρικό εγχείρημα βασισμένο στο βιβλίο του Θάνου Αλεξανδρή, που εκδόθηκε το 1994. Πρόκειται για ένα «ταξίδι» στη νυχτερινή διασκέδαση, κυρίως της ελληνικής επαρχίας, κατά την περίοδο της μεταπολίτευσης εστιάζοντας στη δεκαετία του 1980.

Αποτελεί προσωπική χαρά και τιμή μου η εμπιστοσύνη του συγγραφέα για τη θεατρική απόδοση του έργου του, το οποίο μετρά ήδη επιτυχημένες μεταφορές στον κινηματογράφο και την τηλεόραση. Η ομώνυμη ταινία του Νίκου Παναγιωτόπουλου, απέσπασε το δεύτερο βραβείο ταινίας μυθοπλασίας στο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης ενώ η τηλεοπτική μεταφορά γνώρισε μεγάλη επιτυχία και έτυχε αξιομνημόνευτης υποδοχής από το κοινό.

Με αφορμή την «πολυτάραχη» ζωή του συγγραφέα και την εμπειρία του ως τραγουδιστή και showman στα νυχτερινά κέντρα της επαρχίας, «ταξιδεύουμε» μέσα από τις προσωπικές του μαρτυρίες, «γνωρίζουμε» τα πρόσωπα που συνάντησε και τον στιγμάτισαν, απολαμβάνουμε τις γλαφυρές αφηγήσεις που σκιαγραφούν περίτεχνα την κοινωνική πραγματικότητα της επαρχίας μέσα από τα νυχτερινά κέντρα διασκέδασης τα γνωστά σε όλους «σκυλάδικα». Μια γλυκιά σύνδεση του τότε με το τώρα. Η μνήμη του ήρωα, με αφορμή μια συνέντευξη που αποσκοπεί στην έκδοση ενός βιβλίου, ξεπηδά βγάζοντας στην επιφάνεια λέξεις, αισθήσεις, άφθονο λαϊκό τραγούδι, χορό στην πίστα αλλά και επάνω στα τραπέζια, «καψούρες», λουλούδια, πιάτα και άφθονο αλκοόλ!!! Όλη η λαγνεία της νύχτας με το άρωμα μιας άλλης εποχής.

Στην παράστασή μας στο ΚΘΒΕ υπάρχουν πολλά σημεία που μου δίνουν χαρά και στα οποία θα ήθελα να σταθώ. Κατ' αρχάς στην ουσιαστικότητα συμβολή του Σταμάτη Κραουνάκη, ο οποίος υπογράφει το σύνολο της μουσικής της παράστασης με πρωτότυπες συνθέσεις και υφιστάμενα λατρεμένα τραγούδια, αλλά και σε όλους τους άξιους καλλιτεχνικούς συνεργάτες που υπηρέτησαν το όραμα της συγκεκριμένης παραγωγής. Μια ακόμα ευτυχή συγκυρία αποτελεί η σύνθεση αυτού του υπέροχου θιάσου. Με κεντρικό άξονα τον Παναγιώτη Πετράκη στον ρόλο του «Ηρωα», τον συγγραφέα - performer Θάνο Αλεξανδρή και τον αγαπημένο μας Δημήτρη Παπάζογλου σε ρόλους έκπληξη, το ανσάμπλ ολοκληρώνουν σπουδαίοι ερμηνευτές - ηθοποιοί και εξαιρετικοί χορευτές σε μια μοναδική συνεύρεση.

Σας περιμένουμε λοιπόν, να αφεθείτε στη μαγεία της «νύχτας» και να ταξιδέψετε μαζί μας. Να τραγουδήσετε, να «μερακλώσετε», να μελαγχολήσετε, να θυμηθείτε, να νιώσετε, αλλά

πάνω απ' όλα να διασκεδάσετε. Γιατί «Αυτή η νύχτα μένει» ... για να σας κρατήσει ξύπνιους μέχρι το πρωί. Μια νύχτα που στενάζει, ονειρεύεται, φалτσάρει, «πλακώνεται», «ξοδεύεται» στα «μαγαζιά» κάθε επαρχιακής πόλης. Είναι η δική μας νύχτα στο ΚΘΒΕ, το ΘΕΑΤΡΟ σας, που είναι ΞΑΝΑ, ΜΑΖΙ και ΠΑΝΤΟΥ!!

Αστέριος Πελτέκης
Καλλιτεχνικός Διευθυντής ΚΘΒΕ

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Θεατρική απόδοση -Σκηνοθεσία: **Αστέριος Πελτέκης**, Πρωτότυπη σύνθεση- Μουσική επιμέλεια: **Σταμάτης Κραουνάκης**, Εικαστική σύνθεση και εγκατάσταση: **Φρόσω Λύτρα**, Κοστούμια: **Νίκος Χαρλαύτης**, Χορογραφίες: **Δημήτρης Παπάζογλου**, Φωτισμοί: **Στέλιος Τζολόπουλος**, Βοηθός φωτιστής: **Στάθης Φρούσος***, Ενορχήστρωση- Μουσική διδασκαλία: **Πάνος Κοσμίδης**, Videos visuals: **Γρηγόρης Αποστολόπουλος DADA ART**, Βοηθός σκηνοθέτη: **Εύη Σαρμή**, Συνεργάτις σκηνογράφος ενδυματολόγος: **Δανάη Πανά**, Βοηθός μουσικής διδασκαλίας: **Παναγιώτης Μπάρλας**, Βοηθός χορογράφου: **Αναστασία Κελέση**, Οργάνωση παραγωγής: **Αλέξης Τζίμας**, Φωτογραφίες: **Mike Rafail | That long black cloud**

*βοηθός σκηνογράφου-ενδυματολόγου στο πλαίσιο πρακτικής άσκησης: Χριστίνα Γεωργιάδου

Διανομή: **Νίνα Ακτύπη** (Λέλα Μοντέλα, Μπαλέτο Ήρωα, Λόλα, Κυρία στο τηλέφωνο, Λουλουδού, Πελάτισσα σε νυχτερινά κέντρα), **Θάνος Αλεξανδρής** (Μετρ, Οδηγός ταξί, Οδηγός Κτελ, Μπάρμαν, Τραγουδιστής), **Αντώνης Αντωνάκος** (Μπράβος Ρίτας, Μεθυσμένος πελάτης, Πελάτης βιντεοκλάμπ, Αφεντικό νυχτερινού κέντρου, Πελάτης σε νυχτερινά κέντρα), **Εύα Βάρσου** (Δημοσιογράφος), **Νίκος Γεωργάκης** (Κύριος Σούλης, Πελάτης σε νυχτερινά κέντρα, Ρεσεψιονίστας Ξενοδοχείου, Σουβλατζής), **Θανάσης Δισλής** (Τηλεπαρουσιαστής, Καφετζής, Άντρας στα Τρίκαλα, Κομπέρ, Πελάτης σε νυχτερινά κέντρα, Σερβιτόρος σε νυχτερινά κέντρα), **Ζωή Ευθυμίου** (Φανή Βλάχα, Μπαλέτα Ήρωα, Σερβιτόρα σε νυχτερινά κέντρα, Λουλουδού, Κοπέλα στο τηλέφωνο, Πελάτισσα σε νυχτερινά κέντρα), **Χριστίνα Ζαχάρωφ** (Άννα Λάβα, Πελάτισσα σε νυχτερινά κέντρα, Λουλουδού, Άννα, Στέλλα, Γραμματέας Αλεπουδέλη), **Στέλιος Καλαϊτζής** (Αφεντικό νυχτερινού κέντρου Gigi, Σερβιτόρος σε νυχτερινά κέντρα, Πελάτης σε νυχτερινά κέντρα, Άντρας στα Τρίκαλα), **Σοφία Καλεμεκερίδου** (Ρίτα, Νίτσα, Πελάτισσα σε νυχτερινά κέντρα, Λουλουδού, Φρόσω), **Γιάννης Καραμφίλης** (Παυλάρης, Μουσικός σε νυχτερινά κέντρα, Σκηνοθέτης σε ακρόαση, Πελάτης σε νυχτερινά κέντρα), **Θάνος Κοντογιώργης** (Σερβιτόρος καφενείου, Αλεπουδέλης, Τζέλλας, Μπράβος, Πελάτης σε νυχτερινά κέντρα), **Χριστίνα Κωνσταντινίδου** (Λίτσα, Μπαλέτο Μάριου και Ήρωα, Κυρία Κούλα, Κυρία στο τηλέφωνο, Σύζυγος μαγαζάτορα, Βοηθός μόδιστρου, Λουλουδού), **Χρήστος Μαστρογιαννίδης** (Νώντας, Μουσικός σε νυχτερινά κέντρα, Θαμώνας Καφενείου, Σερβιτόρος σε νυχτερινά κέντρα, Μπάρμαν, Φαντάρος), **Ιωάννης Μόχλας** (Μπράβος σε νυχτερινό κέντρο, Πελάτης σε νυχτερινά κέντρα, Περαιστικός, Δισκοπώλης, Ποδοσφαιρικός παράγοντας, Σερβιτόρος σε νυχτερινά κέντρα), **Κατερίνα Μπουλούμη** (Λίτσα Δεσμώτισσα, Μητέρα Ήρωα, Πελάτισσα σε νυχτερινά κέντρα, Κυρία στο

τηλέφωνο, Μπαλέτο Ήρωα), **Δημήτρης Παπάζογλου** (Μάριος), **Παναγιώτης Πετράκης** (Ήρωας), **Βασιλική Ρέινα** (Ηρωδιάδα, Κοπέλα ακρόασης, Μπαλέτο Ήρωα, Μπαλέτο Μάριου, Πελάτισσα σε νυχτερινά κέντρα), **Κώστας Σαντάς** (Αφεντικό νυχτερινού κέντρου, Κυρ-Νώντας), **Εύη Σαρμή** (Μαρίνα), **Πηνελόπη Σεργουινιώτη** (Κατερίνα, Πελάτισσα σε νυχτερινά κέντρα), **Γιάννης Τσάτσαρης** (Δημήτρης Κοντός, Μπάρμαν, Πελάτης σε νυχτερινά κέντρα)

Χορευτές επί σκηνής:

Αναστασία Κελέση (Καμαριέρα, Λουλουδού, Μπαλέτο σε νυχτερινό κέντρο, Χορεύτρια Οριεντάλ, Παρουσιάστρια, Πελάτισσα σε νυχτερινά κέντρα), **Γιάννης Μάρτος** (Σερβιτόρος, Θαμώνας Καφενείου, Μπαλέτο σε νυχτερινό κέντρο, Χορευτής Ταγκό, Πελάτης σε νυχτερινά κέντρα)

Μουσικοί επί σκηνής:

Τραϊανός Αλμπανούδης (μπάσο), **Παναγιώτης Μπάρλας** (πιάνο), **Παύλος Παφρανίδης** (μπουζούκι), **Ζωγράφος Σταυρίδης** (ακορντεόν)

• «Ο Μετρ και η Μαργαρίτα» του Μιχαήλ Μπουλγκάκοφ- ΝΕΑ ΠΑΡΑΓΩΓΗ

Θεατρική απόδοση- Διασκευή: Ντέγιαν Ντουκόφσκι

Σκηνοθεσία: Σλόμπονταν Ουνκόφσκι

Πρεμιέρα: Φεβρουάριος 2027

Στη σοβιετική Ρωσία της δεκαετίας του '30, όπου όλα πρέπει να εξηγούνται ορθολογικά, ο μάγος Βολάντ, η ενσάρκωση του Σατανά, εμφανίζεται με τη συνοδεία του για να δώσει μια παράσταση μαύρης μαγείας. Οι υπεύθυνοι του θεάτρου υπόσχονται στο κοινό πως, στο τέλος, όλες οι ταχυδακτυλουργίες θα «ξεσκεπαστούν». Ο Σατανάς, όμως, έχει άλλα σχέδια. Ο Βολάντ θα γίνει ο ίδιος η δύναμη που «ξεσκεπάζει». Η παρουσία του θα φέρει στην επιφάνεια τις ανθρώπινες αδυναμίες: την απληστία, την υποκρισία, την εξουσιομανία. Η διαβολική του παρέα θα μπλεχτεί σε μια σειρά από απρόβλεπτες περιπέτειες, θα αναστατώσει τη μοσχοβίτικη κοινωνία και θα επιτεθεί όχι μόνο στη γραφειοκρατία αλλά και σε ολόκληρο το λογοτεχνικό κατεστημένο.

Την ίδια ώρα, ένας συγγραφέας, ο Μαιτρ, απελπισμένος από την αρνητική κριτική του μυθιστορηματός του, κλείνεται οικειοθελώς σε μια ψυχιατρική κλινική, ενώ η ερωμένη του, η Μαργαρίτα, θα κάνει τα πάντα για να βοηθήσει τον αγαπημένο της. Και κάπου αλλού, σε έναν διαφορετικό ιστορικό χρόνο και τόπο, στην Ιερουσαλήμ, ο Πόντιος Πιλάτος, μετανιωμένος για τον θάνατο του αθώου Γιεσουά, βασανίζεται υπό το βάρος της απόφασής του. Ο κόσμος του Μπουλγκάκοφ αναποδογυρίζει: εκεί όπου όλα πρέπει να έχουν μια λογική εξήγηση, εμφανίζεται ο Διάβολος· κι εκεί όπου θα περιμέναμε το θαύμα, μένει μόνο η ανθρώπινη αδυναμία.

Ο Μιχαήλ Μπουλγκάκοφ αρχίζει να γράφει το μυθιστόρημα *Ο Μαιτρ και η Μαργαρίτα* στα τέλη της δεκαετίας του '20. Δουλεύει πάνω σε πολλαπλές εκδοχές, το καταστρέφει, το ξαναγράφει -μια διαδικασία που θα διαρκέσει μέχρι τον θάνατό του. Σάτιρα, φιλοσοφικός

στοχασμός, θρησκευτικές αναζητήσεις, κοινωνική κριτική, όλα διαπλέκονται σε ένα αριστούργημα της παγκόσμιας λογοτεχνίας, που ισορροπεί ανάμεσα στη λογική και τη φαντασία, την πραγματικότητα και τη μεταφυσική. Μέσα στο ασφυκτικό περιβάλλον του σταλινισμού και επηρεασμένος από την αμφιλεγόμενη σχέση του με το πολιτιστικό κατεστημένο της εποχής του, ο συγγραφέας καταθέτει ένα μυθιστόρημα που αντιστέκεται στους περιορισμούς του σοσιαλιστικού ρεαλισμού και αναμετρείται με τη δύναμη της φαντασίας και την ελευθερία του καλλιτέχνη, που παλεύει να αντισταθεί.

Σκηνοθεσία: **Σλόμπονταν Ουνκόφσκι**

*Η τελική διανομή του έργου είναι υπό διαμόρφωση και θα ενημερωθείτε μόλις ολοκληρωθεί

- **«Ιούλιος Καίσαρ» του Ουίλιαμ Σαίξπηρ-ΝΕΑ ΠΑΡΑΓΩΓΗ**

Μετάφραση: Κ. Καρθαίος

Απόδοση- Σκηνοθεσία: Γιάννης Κακλέας

Πρεμιέρα: Απρίλιος 2027

Ο Ιούλιος Καίσαρας στο απόγειο της δόξας του καταλαμβάνεται από υπέρμετρη φιλοδοξία και, συγκεντρώνοντας εξουσίες, εμφανίζει τις πρώτες αυταρχικές τάσεις. Μπροστά στον φόβο της επερχόμενης ολίσθησης της Ρωμαϊκής Δημοκρατίας προς ένα τυραννικό καθεστώς, ο Γάιος Κάσιος, με την υποστήριξη του έντιμου και ενάρετου Βρούτου αλλά και άλλων συγκλητικών, συνωμοτούν και οργανώνουν τη δολοφονία του. Το σώμα του Καίσαρα πέφτει νεκρό, αλλά οι συνθήκες που ευνόησαν την άνοδό του δεν έχουν χτυπηθεί. Και είναι ακριβώς αυτές που εκκολάπτουν τη μετάβαση στον αυταρχισμό και φέρουν τους επόμενους «Καίσαρες» προ των πυλών.

Ο Ουίλιαμ Σαίξπηρ παρουσίασε για πρώτη φορά την τραγωδία *Ιούλιος Καίσαρας* τον Σεπτέμβριο του 1599 στο Globe Theatre. Το έργο σηματοδοτεί τη μετάβαση προς την ώριμη περίοδο της δημιουργίας του, κατά την οποία θα γράψει μερικά από τα μεγαλύτερα αριστουργήματά του. Επηρεασμένος από τους *Βίους Παράλληλους* του Πλούταρχου, μεταφέρει στη σκηνή ιστορικά πρόσωπα, μετατρέποντάς τα σε δραματικούς χαρακτήρες, που υποκινούν και κατευθύνουν τα μεγάλα γεγονότα. Έτσι, μέσα από συγκρούσεις και ανταγωνισμούς, το έργο συμπυκνώνει διαχρονικά ζητήματα της πολιτικής σκέψης, όπως την εξουσία, την πολιτική δολοφονία, τη λαϊκή βούληση, τη δημαγωγία και τη χειραγώγηση του πλήθους.

Ο *Ιούλιος Καίσαρας* ανεβαίνει για δεύτερη φορά στο Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος. Η πρώτη παρουσίασή του ήταν το 1978, σε σκηνοθεσία Σπύρου Ευαγγελάτου. Σχεδόν πενήντα χρόνια μετά, θα αναμετρηθούμε ξανά με το μεγάλο ερώτημα της σαιξπηρικής τραγωδίας: Αρκεί η δολοφονία ενός «τυράννου» για να εξαλείψει ολόκληρο το πλέγμα εξουσίας που τον ανέδειξε;

Σκηνοθεσία: **Γιάννης Κακλέας**

*Η τελική διανομή του έργου είναι υπό διαμόρφωση και θα ενημερωθείτε μόλις ολοκληρωθεί.

ΘΕΑΤΡΟ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

- **«Ήλιος με ξιφολόγχες» του Γιώργου Σκαμπαρδώνη- ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΧΡΟΝΟΣ**

Θεατρική διασκευή: Ελένη Ευθυμίου- Γιώργος Σκαμπαρδώνης- Δημήτρης Ζάχος

Σκηνοθεσία: Ελένη Ευθυμίου

Πρεμιέρα: 06|11|2026

Διάρκεια παραστάσεων: έως 06|12|2027

Το τελευταίο μυθιστόρημα του **Γιώργου Σκαμπαρδώνη «Ήλιος με ξιφολόγχες»**, σε σκηνοθεσία **Ελένης Ευθυμίου**, επιστρέφει για δεύτερη χρονιά στο ΚΘΒΕ. Η παράσταση που κέρδισε κοινό και κριτικούς, τη θεατρική διασκευή της οποίας υπογράφει η **Ελένη Ευθυμίου** μαζί με τον **Γιώργο Σκαμπαρδώνη και τον Δημήτρη Ζάχο**, θα παρουσιάζεται από τις 6 Νοεμβρίου στο **Θέατρο της Εταιρείας Μακεδονικών Σπουδών**.

Ένα πολιτικό δράμα με έντονα αστυνομικά στοιχεία, το οποίο ξεδιπλώνει το πολιτιστικό μωσαϊκό που αποτελούσε η Θεσσαλονίκη όπου, την εποχή που μας μεταφέρει η παράσταση, συμβαίνουν σημαντικά ιστορικά γεγονότα.

Το **μυθιστόρημα** του **Γιώργου Σκαμπαρδώνη «Ήλιος με ξιφολόγχες»** κυκλοφόρησε το **2023**. Ο συγγραφέας ακολουθώντας την πορεία του κεντρικού του ήρωα Γόρδιου Κλήμεντου, ζωντανεύει την περίοδο της μεσοπολεμικής Θεσσαλονίκης, με αναφορές σε πραγματικά πρόσωπα και πραγματικά γεγονότα που σημάδεψαν την πόλη το 1931. Μια δυνατή περιήγηση σε μια εποχή που πέρασε, αφήνοντας αμυδρά τα σημάδια της μέσα από μνήμες και αφηγήσεις στις επόμενες γενιές. Μια μυθοπλαστική προσωπική ιστορία που διασταυρώνεται με την πραγματική Ιστορία της Θεσσαλονίκης στα σκοτεινά χρόνια του μεσοπολέμου.

Θεσσαλονίκη, 1931.

Ένας πυρακτωμένος ποντικός γίνεται η αφορμή για μια πυρκαγιά σε μια συνοικία προσφύγων. Ο ταγματάρχης Γόρδιος Κλήμεντος, στην προσπάθειά του να εξιχνιάσει τα αίτια της φωτιάς, ανακαλύπτει μια γιάφκα – και ένα θαμμένο πτώμα. Καθώς ερευνά, βυθίζεται ολοένα και περισσότερο στη σκοτεινή πλευρά μιας πόλης που βράζει. Παράλληλα, σε ανύποπτο χρόνο, το αυγό του φιδιού εκκολάπτεται ήσυχα, σταθερά –η αρχή των φασιστικών μορφωμάτων είναι πλέον γεγονός. Ο ταγματάρχης προσπαθεί να ισορροπήσει ανάμεσα στο καθήκον και την επιθυμία, καθώς φλέγεται από το πάθος του για την Ντανιέλ· μια γυναίκα διαφορετική, «μιαν Ουτοπία επιθυμητή κι αβάσταχτη, εκτός χρόνου, εντελώς ασύμβατη με τη γύρω του πραγματικότητα». Όσπου μια μέρα, ο συνοικισμός του Κάμπελ γίνεται στάχτη –και χαράσσεται ανεξίτηλα μία από τις πιο σκοτεινές σελίδες της ιστορίας της πόλης.

***Κατάλληλο για θεατές άνω των 12 ετών**

Σκηνοθετικό σημείωμα

Το μυθιστόρημα του Γιώργου Σκαμπαρδώνη «Ήλιος με Ξιφολόγχες» μάς μεταφέρει στη μαγική Θεσσαλονίκη του 1931, σε μια πόλη όμορφη, πολυπολιτισμική και ταυτόχρονα σκοτεινή, διχασμένη και εύθραυστη.

Χιλιάδες πρόσφυγες της Μικρασιατικής Καταστροφής έχουν μόλις εγκατασταθεί στην πόλη, εισχωρώντας σε έναν ήδη σύνθετο κοινωνικό ιστό: ανάμεσα σε Έλληνες, Εβραίους, Βαλκάνιους εμπόρους και εργάτες, Αρμένιους, Λεβαντίνους και άλλες κοινότητες που για δεκαετίες συνυπήρχαν στη Θεσσαλονίκη. Μέσα σε αυτή τη ραγδαία αναδιάταξη πληθυσμών, οι ισορροπίες μεταβάλλονται. Οι άνθρωποι που για χρόνια ζούσαν δίπλα δίπλα αρχίζουν να αναπτύσσουν ανταγωνισμούς και έχθρες, συχνά τροφοδοτούμενες από την οικονομική ανέχεια, την ανασφάλεια και την πολιτική εκμετάλλευση.

Μια πόλη σε αναβρασμό, ενώ οι πολιτικές δυνάμεις επιχειρούν να ελέγξουν τις κοινωνικές εντάσεις μέσα από μηχανισμούς χειραγώγησης, επιτήρησης και στρατηγικών συμμαχιών. Όμως, όπως η Ιστορία μάς έχει δείξει επανειλημμένα πως όταν ανάβεις μια φωτιά για να τη χρησιμοποιήσεις, υπάρχει πάντα η πιθανότητα να καείς από αυτήν, έτσι και οι ήρωες της ιστορίας μας χάνουν σταδιακά τον έλεγχο, ολισθαίνουν, πυροδοτώντας με τις πράξεις ή την αδράνειά τους γεγονότα που κανείς πια δεν μπορεί να ανακόψει.

Στο κέντρο της ιστορίας βρίσκεται ο Γόρδιος Κλήμεντος: ένας στρατιωτικός κατάσκοπος, άνθρωπος του καθήκοντος, οραματιστής μιας ευρωπαϊκής Ελλάδας αλλά και εκπρόσωπος μιας κυβέρνησης που επιδιώκει την «τάξη» και την κοινωνική συνοχή με κάθε κόστος. Ζει μέσα σε έναν κόσμο σκιών, πληροφοριοδοτών, βασανιστηρίων και πολιτικών ισορροπιών. Ταυτόχρονα είναι ένας άντρας βαθιά διχασμένος, παγιδευμένος ανάμεσα στην ψυχρή λογική της εξουσίας και στην ακατάσχετη ερωτική του επιθυμία.

Διαβάζοντας για πρώτη φορά το τόσο γοητευτικό μυθιστόρημα του Γιώργου Σκαμπαρδώνη μεταφέρθηκα νοερά σε μια ατμόσφαιρα σκοτεινή και κινηματογραφική, σαν ταινία νουάρ: με ήρωες σκιώδεις, υποφωτισμένους, χαμένους μέσα στον καπνό και το σασπένς. Η ιστορία ξετυλίχθηκε στη φαντασία μου σαν μικρές σκηνές από ταινία εποχής που συνθέτουν ένα ενιαίο σύνολο. Το νουάρ στοιχείο συμπληρώνει το ηθικό τοπίο της εποχής που περιγράφεται: ένας κόσμος όπου το φως και το σκοτάδι δεν διαχωρίζονται καθαρά και όπου κανείς δεν είναι απολύτως καθαρός ή απολύτως αθώος.

Η διασκευή μας επιχειρεί να διατηρήσει αυτή την αίσθηση κινηματογραφικού μοντάζ, αλλά και να φωτίσει ένα κεντρικό θέμα του βιβλίου: τον μηχανισμό με τον οποίο μια δημοκρατία, στο όνομα της σταθερότητας, μπορεί να υιοθετήσει πρακτικές που υπονομεύουν τον ίδιο της τον πυρήνα. Η «Ανατακτική χειραγωγή», που αναφέρεται από τον υπουργό Αλέξανδρο Θάννα ως στρατηγική χειραγώγησης του λαού, δεν αφορά μόνο την

εποχή του μεσοπολέμου. Αφορά κάθε εποχή όπου ο φόβος –αλλά και ο κοινωνικός αυτοματισμός– μετατρέπεται σε εργαλείο πολιτικής, όπου οι μειονότητες γίνονται αποδιοπομπαίοι τράγοι και όπου η βία κανονικοποιείται ως αναγκαίο κακό. Κι έτσι κάθε φορά το φίδι του φασισμού εκκολάπτεται μέσα από το ίδιο το σύστημα, την ώρα που το βλέμμα στρέφεται αλλού.

Τα γεγονότα που οδηγούν στο πογκρόμ του Κάμπελ λειτουργούν μέσα στην παράσταση ως ένα ανησυχητικό κάτοπτρο που αντανακλά και οικείες σύγχρονες καταστάσεις. Η στοχοποίηση των μειονοτήτων, η ρητορική μίσους απέναντι σε ό,τι διαφέρει, η ανοχή στη βία, η ανέχεια που γεννά ταξικούς εχθρούς δεν μένουν ποτέ «περιορισμένες», ούτε αποτελούν μεμονωμένα περιστατικά. Η Ιστορία του 20ού αιώνα –και όχι μόνο– απέδειξε με τραγικό τρόπο πού μπορούν να οδηγήσουν. Η γενοκτονία των Εβραίων που ακολούθησε λίγα χρόνια αργότερα στην Ευρώπη δεν γεννήθηκε από το πουθενά. Προηγήθηκαν μικρότερες φωτιές και μικρότερες σιωπές.

Η παράσταση επιχειρεί να αναδείξει τον άνθρωπο ως έρμαιο της ιστορίας αλλά και ως υπεύθυνο για τις πράξεις του μέσα σε αυτήν. Ο Γόρδιος πιστεύει ότι μπορεί να ελέγξει το σκοτάδι. Το ερώτημα είναι αν τελικά το σκοτάδι τον διαβρώνει. Αν καταφέρνει να πάρει μια απόφαση, να ξεφύγει από τον φαύλο κύκλο.

Ταυτόχρονα, στο κέντρο της σκηνικής δράσης βρίσκεται ένας θίασος – ένα σύνολο σημερινών ανθρώπων που συμπάσχει, απορεί και αφηγείται αυτή την ιστορία με βλέμμα σύγχρονο.

Γιατί αυτό το έργο δεν μιλά μόνο για το 1931. Μιλά για τη διαρκή πιθανότητα της εκτροπής. Και ίσως γι' αυτό επιστρέφουμε ξανά και ξανά σε τέτοιες ιστορίες: για να θυμόμαστε πόσο εύθραυστη είναι η ισορροπία των κοινωνιών μας. Πόσο εύκολα συνηθίζουμε τη σκληρότητα και πόσο λεπτή είναι η γραμμή ανάμεσα στην ισορροπία και την απόλυτη καταστροφή. Σε μία Θεσσαλονίκη που, μέρα με τη μέρα, συντηρητικοποιείται και εκφασίσεται όλο και πιο πολύ, σε μία στιγμή που οι ακραίες πολιτικές πεποιθήσεις δεν αποτελούν ιστορία προς αποφυγήν αλλά εκκολάπτονται μέσα στους κόλπους του καπιταλισμού, της κρίσης και της ανέχειας, σε μία στιγμή που μία γενοκτονία έχει μόλις συντελεστεί στη Γάζα, δίπλα μας, και ένας πόλεμος μόλις άρχισε, του οποίου τις διαστάσεις αγνοούμε, ο «Ήλιος με ξιφολόγχες» δεν έρχεται απλώς σαν μία ιστορική καταγραφή αλλά σαν μία σκοτεινή υπενθύμιση από το παρελθόν για ένα τρομακτικά γνώριμο μέλλον.

Με την ελπίδα να μην το επαναλάβουμε...

Ελένη Ευθυμίου

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Θεατρική διασκευή: **Ελένη Ευθυμίου-Γιώργος Σκαμπαρδώνης- Δημήτρης Ζάχος**, Σκηνοθεσία-Μουσική: **Ελένη Ευθυμίου**, Σκηνικά - Κοστούμια: **Ευαγγελία Κιρκινέ**, Βίντεο: **Δημήτρης Ζάχος**, Κίνηση: **Τάσος Παπαδόπουλος**, Φωτισμοί: **Ζωή Μολυβδά Φαμέλη**,

Συνεργάτις μουσικός: **Σοφία Καμαγιάννη**, Βοηθοί Σκηνοθέτη: **Μαριάννα Αβραμάκη, Σοφία Μπλέτσου**, Β' Βοηθός Σκηνοθέτη: **Παναγιώτης Ματζίρης**, Βοηθός σκηνογράφου-ενδυματολόγου: **Λήδα Σιμιώτα Ελ Τζαγιούσι**, Οργάνωση παραγωγής: **Μαριλύ Βεντούρη**, Φωτογραφίες: **Mike Rafail | That long black cloud**

Διανομή: **Μαριάννα Αβραμάκη, Ιορδάνης Αϊβάζογλου, Ελένη Δημοπούλου, Ελένη Θυμιοπούλου, Στέλιος Καλαϊτζής, Νάσος Κρέτσης, Δημήτρης Μορφακίδης, Χρυσή Μπαχτσεβάνη, Σοφία Μπλέτσου, Δημήτρης Ναζίρης, Χρίστος Νταρακτσής, Ορέστης Παλιαδέλης, Γρηγόρης Παπαδόπουλος, Σοφιανός Πεσιρίδης, Βασίλης Σπυρόπουλος, Φωτεινή Τιμοθέου, Γιάννης Τσεμπερλίδης, Κωνσταντίνος Χατζησάββας**

- **«Μικρά Αγγλία» της Ιωάννας Καρυστιάνη- ΝΕΑ ΠΑΡΑΓΩΓΗ**

Διασκευή: Αντώνης Γαλέος

Σκηνοθεσία: Τάσος Πυργιέρης

Μουσική: Γιώργος Ανδρέου

Πρεμιέρα: 19|12|2026

Ιούλιος 1929. Ο Σπύρος Μαλταμπές αγγίζει για πρώτη φορά το χέρι της νεαρής Όρσας. Ένας δυνατός έρωτας γεννιέται στη Μικρά Αγγλία, στο νησί με τους ναυτικούς, τους καπετάνιους και τους εφοπλιστές. Εκεί, στην Άνδρου, που η απουσία των ανδρών αποτελεί κανονικότητα, η Μίνα Σαλταφέρου κρατά γερά τα ηνία του σπιτιού της και σχεδιάζει με μαθηματική ακρίβεια το μέλλον των δύο θυγατέρων της, της Όρσας και της Μόσχας.

Όμως τα κλεφτά αγγίγματα και οι μυστικές συναντήσεις εκείνου του Ιουλίου, θα χαράξουν ανεξίτηλα σημάδια στην καρδιά της Όρσας, κάνοντας τα σχέδια της μητέρας της να ναυαγήσουν. Η ζωή του νησιού συνεχίζεται μετά από ένα ναυάγιο στη θάλασσα. Μπορεί όμως να συνεχιστεί, όταν ναυαγούν οι ανθρώπινες σχέσεις;

Η Μικρά Αγγλία κυκλοφόρησε το 1997 και έναν χρόνο αργότερα τιμήθηκε με το Κρατικό Βραβείο Μυθιστορήματος. Μέσα από τα τοπία της Άνδρου, τους ανθρώπους της, τις συνήθειες και τις συμπεριφορές τους, η Ιωάννα Καρυστιάνη σκιαγραφεί έναν κόσμο άρρηκτα δεμένο με τη θάλασσα. Η γλώσσα του έργου, διαποτισμένη από ναυτικούς όρους, αναδεικνύει τη θάλασσα σε έναν αόρατο αλλά πανταχού παρόντα πρωταγωνιστή: άλλοτε παρηγορητική και γεμάτη υποσχέσεις, άλλοτε απειλητική και αδυσώπητη, πάντοτε όμως απρόβλεπτη, όπως και η ίδια η ζωή.

Το μυθιστόρημα μεταφέρθηκε το 2013 στον κινηματογράφο, σε σενάριο της ίδιας της Καρυστιάνη και σκηνοθεσία του Παντελή Βούλγαρη. Η ταινία αγαπήθηκε από κοινό και κριτικούς, σημειώνοντας σημαντική εμπορική επιτυχία και αποσπώντας πλήθος διακρίσεων, μεταξύ των οποίων και τα περισσότερα Βραβεία της Ελληνικής Ακαδημίας Κινηματογράφου.

Συντελεστές

Διασκευή: **Αντώνης Γαλέος**, Σκηνοθεσία: **Τάσος Πυργιέρης**, Μουσική: **Γιώργος Ανδρέου**, Οργάνωση παραγωγής: **Εύα Κουμανδράκη**

Διανομή:

Μαριάννα Αβραμάκη, Πελαγία Αγγελίδου, Ξένια Γραμματικού, Ελένη Θυμιοπούλου, Αίγλη Κατσίκη, Γιώργος Κολοβός, Μάρα Μαλγαρινού, Γιολάντα Μπαλαούρα, Μίλτος Σαμαράς, Ελευθερία Τέτουλα, Φωτεινή Τιμοθέου, Άννη Τσολακίδου

• «Η μάνα μου με πέταξε στη θάλασσα» της Βίλιας Χατζοπούλου

Σκηνοθεσία: Θέμης Πάνου, Βίλια Χατζοπούλου

Πρεμιέρα: Φεβρουάριος 2026

1950. Στον πρώτο της διορισμό, μια δασκάλα αφήνει την ηπειρωτική Ελλάδα και ταξιδεύει σε ένα μικρό νησί των Κυκλάδων για να διδάξει σε ένα μονοθέσιο δημοτικό σχολείο. Αυτή η μετακίνηση πάνω στον χάρτη πυροδοτεί έναν εσωτερικό μονόλογο, ο οποίος γεννιέται είτε από μια επιτακτική ανάγκη είτε από μια βαθιά, άγνωστη μέχρι τότε, επιθυμία. Είναι, πάντως, ο μόνος τρόπος που διαθέτει για να γεφυρώσει την απόσταση ανάμεσα σε όσα έμειναν πίσω και σε όσα αρχίζουν.

Η αφήγηση κινείται σε δύο δρόμους. Ο πρώτος είναι η εσωτερική γεωγραφία της ηρωίδας, μια ενδοχώρα που απαρτίζεται από σκέψεις, μνήμες, πρόσωπα και σχέσεις που δεν σβήνουν – σαν μια πληγή που επιμένει και δεν κλείνει. Ο δεύτερος είναι το εξωτερικό τοπίο – το εκτυφλωτικό φως των Κυκλάδων της δεκαετίας του '50, η θάλασσα, η απομόνωση, η ανοιχτή γραμμή του ορίζοντα. Και ανάμεσα σε αυτούς τους δύο, το νησί. Όμως, υπάρχει και ένα άλλο νησί, μια δρασκελιά απέναντι, μια μικρή κουκίδα στον χάρτη που σύντομα θα τη φέρει αντιμέτωπη με μια απόφαση που θα τη μεταμορφώσει, ωθώντας την να γίνει αυτό που είναι. Τον ρόλο της δασκάλας ερμηνεύει ο Θέμης Πάνου. Ισορροπώντας ανάμεσα στα δύο νησιά της ιστορίας και τεντώνοντας το σώμα σαν γέφυρα, προσπαθεί να ενώσει τις δύο στεριές που τις χωρίζει η θάλασσα για χάρη των προσώπων που πάσχουν – μια τίμια μάχη και αγωνία που γίνεται το μέτρο των ανθρώπων.

Σκηνικά και φωτισμοί ακολουθούν την ηρωίδα τόσο στον εσωτερικό της μετεωρισμό όσο και στο ανοιχτό τοπίο: στη στεριά, στη θάλασσα και στην απέναντι στεριά. Οι ήχοι παραμένουν φυσικοί και λιτοί – η ανθρώπινη φωνή, ο λόγος και το τραγούδι, τα βήματα, το σώμα που βυθίζεται στο νερό – συνθέτοντας έναν κόσμο όπου το μέσα και το έξω συναντιούνται.

Οι μαθητές της δασκάλας αγνοούν τι υπάρχει πέρα από τη θάλασσά τους. Όμως, μαζί τους αγνοεί και εκείνη. Και δίπλα τους, μέσα από τη δυσκολία, την έλλειψη και την ανάγκη, θα μάθει. Η διδασκαλία γίνεται μια ανταλλαγή μέσα από την οποία, τελικά, θα αναγνωρίσει ότι η κρίση και η εσωτερική δοκιμασία είναι μια νησίδα ωρίμανσης.

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Σκηνοθεσία: **Θέμης Πάνου, Βίλια Χατζοπούλου**

Κείμενο: **Βίλια Χατζοπούλου**

Σκηνικά – Κοστούμια: **Δήμητρα Λιάκουρα**

Φωτισμοί: **Στέβη Κουτσοθανάση**

Σχεδιασμός ήχου: **Αλεξάνδρα Κατερινοπούλου**

Σχεδιασμός βιντεοπροβολών – Φωτογράφιση: **Αποστόλης Κουτσιανικούλης**

Βοηθός σκηνοθετών: **Μαρία Σταυροπούλου**

Βοηθός σκηνογράφου: **Γιάννης Τσούχλος**

Βοηθός φωτιστή: **Λουκία Ανάγνου**

Κατασκευή σκηνικών: **Θοδωρής Καρύδης**

Κατασκευή κοστούμιού: **Βάσω Τσίκου**

Οργάνωση παραγωγής: **Ars Ex Machina / Νάγια Μητσάκου**

Ερμηνεύει ο **Θέμης Πάνου**

Τραγούδι: **Σμαράγδα Κάκκινου**

Παραγωγή: **Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος**

Η παράσταση ήταν μια παραγωγή του Φεστιβάλ Αθηνών Επιδαύρου 2026 και μέρος του **SYSTEMA - For the Greek Performing Arts**, της σύμπραξης του Φεστιβάλ Αθηνών Επιδαύρου, του Εθνικού Θεάτρου και του Διεθνούς Φεστιβάλ Χορού Καλαμάτας για την προβολή της σύγχρονης ελληνικής δημιουργίας στο εξωτερικό.

• «Η Φόνισσα» του Αλέξανδρου Παπαδιαμάντη- **ΝΕΑ ΠΑΡΑΓΩΓΗ**

Θεατρική Απόδοση- Σκηνοθεσία: Αστέριος Πελτέκης

Σύμβουλος δραματουργίας: Αγγέλα Καστρινάκη

Με την Ρούλα Πατεράκη

Πρεμιέρα: Μάρτιος 2027

«ό,τι είχε κάμει και τότε και τώρα το είχε κάμει διά το καλόν»

Η Χαδούλα ή Γιαννού η Φράγκισσα, ή Φραγκογιαννού, κυνηγημένη από τους χωροφύλακες στο άγριο φυσικό τοπίο της Σκιάθου, βλέπει μπροστά της τα λίγα βήματα που της απομένουν για τη σωτηρία της. Η «καλοκαμωμένη» γριά, εξαντλημένη από το ανθρωποκυνηγητό, ελπίζει πως θα φτάσει στον μικρό ναό του Αγίου Σώζοντος, αναζητώντας τη λύτρωση της ψυχής της από τα αμαρτήματά της. Η απουσία ελπίδας, μεγάλο αμάρτημα στη χριστιανική πίστη, την οδηγεί σε μια σειρά δολοφονιών μικρών κοριτσιών, τα οποία πιστεύει πως σώζει από την άθλια ζωή που τα περιμένει. Έτσι, ο νους της Χαδούλας «ψηλώνει» και χρησιμοποιεί τη δύναμή της, σαν άλλος θεός, για να αποκαταστήσει την τάξη, το δίκαιο και το σωστό.

Ο Αλέξανδρος Παπαδιαμάντης δημοσιεύει τη *Φόνισσα* σε συνέχειες, από τον Ιανουάριο του 1903, στο περιοδικό «Παναθήναια». Στο εκτενές αυτό διήγημα διεισδύει με εξαιρετική οξυδέρκεια στον ψυχισμό της ηρωίδας του, δημιουργώντας ένα από τα πιο σύνθετα γυναικεία πορτρέτα της νεοελληνικής λογοτεχνίας. Αντιλαμβανόμενος τις κοινωνικές συνθήκες του τόπου του και τις άνισες σχέσεις που καθορίζουν τη μοίρα των γυναικών, μας παραδίδει μια εμβληματική νουβέλα κοινωνικού ρεαλισμού με έντονα στοιχεία ψυχολογικού θρίλερ, στην οποία παρακολουθούμε βήμα βήμα τη διαδρομή της Φραγκογιαννούς προς την ηθική και ψυχική της κατάρρευση.

Απόδοση- Σκηνοθεσία: **Αστέριος Πελτέκης**

Με την Ρούλα Πατεράκη

*Η τελική διανομή του έργου είναι υπό διαμόρφωση και θα ενημερωθείτε μόλις ολοκληρωθεί.

• **«Αναζητώντας τον Θεμιστοκλή» του Pascal Rambert- ΝΕΑ ΠΑΡΑΓΩΓΗ**

Μετάφραση: Αλέξης Τζίμας

Σκηνοθεσία: Pascal Rambert

Πρεμιέρα: Μάιος 2027

«Συμβαίνει συχνά, η ανάγνωση της Ιστορίας του Πελοποννησιακού Πολέμου του Θουκυδίδη να προκαλεί σοκ. Μέσα στην ιστορία αυτή βρίσκεται η ναυμαχία της Σαλαμίνας. Και στα ενδότερά της βρίσκεται ο Θεμιστοκλής. Αυτός ο άνθρωπος με παθιάζει.

Το *Αναζητώντας τον Θεμιστοκλή* αφηγείται αυτή την ιστορία: ένας συγγραφέας και σκηνοθέτης κάνει πρόβες για το έργο, που έχει γράψει για τους ηθοποιούς του Κρατικού Θεάτρου Βορείου Ελλάδος.

Αυτό που παρακολουθούμε είναι οι πρόβες και, το σημαντικότερο, οι ζωές των ηθοποιών. Όλες, ιστορίες αγάπης και φιλίας. Οι ελπίδες. Τα όνειρα. Οι αντιπαλότητες.

Παρακολουθούμε τη Μεγάλη Ιστορία και την αφήγησή της: τα σώματα που σπαρταρούν, σαν ψάρια, και καρφώνονται στα στενά της Σαλαμίνας· και, ταυτόχρονα, την εσωτερική ιστορία των καρδιών: τα δαγκώματα και τις χαρές της τέχνης του θεάτρου.

Μα ίσως, περισσότερο απ' όλα, πρόκειται για μια ιστορία προδοσίας.

Την προδοσία του Θεμιστοκλή, που βρίσκει καταφύγιο στην όμορφη χώρα των Μήδων.

Και την προδοσία των ανδρών και των γυναικών που είναι οι ηθοποιοί, πάντα έτοιμοι να προδώσουν και να φύγουν, για να λάμψουν κάπου αλλού, σε μια χώρα πιο όμορφη, πιο μεγάλη, που θα αναγνώριζε επιτέλους το ταλέντο τους.

Μια φανταστική χώρα.

Γιατί συχνά, όπως ο Θεμιστοκλής, συντρίβονται πάνω στην πραγματικότητα.

Μέσα από τον θάνατο. Την αυτοκτονία. Ή τα όνειρα που γκρεμίζονται.»

Πασκάλ Ραμπέρ

Συντελεστές

Σκηνοθεσία: **Pascal Rambert**

Διανομή:

Ιορδάνης Αϊβάζογλου, Ζωή Ευθυμίου, Δημήτρης Καραγιάννης, Θάνος Κοντογιώργης, Εύη Κουταλιανού, Υρώ Λούπη, Χρήστος Μαστρογιαννίδης, Κλειώ Δανάη Οθωναίου, Αστέριος Πελτέκης, Μαριέττα Πρωτόπαπα, Κώστας Σαντάς, Εύη Σαρμή, Γιάννης Χαρίσης

ΦΟΥΑΓΙΕ ΘΕΑΤΡΟΥ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

- **«Φάκελος Μέριλιν Μονρόε: Κωδικός Erase» της Ροδής Στεφανίδου - ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΧΡΟΝΟΣ**

Σκηνοθεσία Ένκε Φεζολλάρι

Πρεμιέρα: 24|09|2026- 11|10|2026

Συμπαράγωγή ΚΘΒΕ- Πολιτεία Πολιτισμού

Η παράσταση **«Φάκελος Μέριλιν Μονρόε: Κωδικός Erase»**, του **Κρατικού Θεάτρου Βορείου Ελλάδος**, σε συνεργασία με την **Πολιτεία Πολιτισμού**, με αφορμή τη συμπλήρωση 100 χρόνων από τη γέννηση του εμβληματικού μύθου του Χόλυγουντ, παρουσιάζεται για δεύτερη χρονιά. Το έργο, για τη λαμπερή σταρ, που υπογράφει η **Ροδή Στεφανίδου** και σκηνοθετεί ο **Ένκε Φεζολλάρι**, και αγαπήθηκε, την περασμένη σεζόν από τους θεατές στο ARTBOX FARGANI THEATER, παρουσιάζεται στο **Φουαγιέ του θεάτρου της Εταιρείας Μακεδονικών Σπουδών**.

Μια παράσταση, φόρος τιμής, για μια μοναδική προσωπικότητα που «πέθανε όπως έζησε: Έρμαιο. Ρημαγμένη. Γυμνή. Με το ακουστικό του τηλεφώνου πάνω στο μαξιλάρι, τα χάπια παραδίπλα, σ' ένα άδειο σπίτι, μόνη στο δωμάτιό της...»

Τον **ομώνυμο ρόλο** ερμηνεύει η **Αλεξάνδρα Παλαιολόγου**. Στο ρόλο του **αφηγητή** ο **Χρήστος Παπαδημητρίου**.

Η Μέριλιν Μονρόε, ως παγκόσμιο «σύμβολο του σεξ» και «απόλυτη σταρ» του κινηματογράφου, συνεχίζει να «απασχολεί» ακόμα και σήμερα. Το έργο της Ροδής Στεφανίδου επιχειρεί να φωτίσει γνωστές και άγνωστες πτυχές της γυναικείας υπόστασης

της Μέριλιν, καθώς αφηγείται, μεταξύ ντοκουμέντου και μυθοπλασίας, τα θραύσματα της ζωής της.

Μια παράσταση που επιχειρεί να εισχωρήσει στην εύθραυστη και κατακερματισμένη της καρδιά, φωτίζοντας τη «γυναίκα» πέρα από την «εικόνα». Μια γυναίκα που σκέφτεται, αγωνιά, φοβάται, σπαράζει, αποζητά την μητρότητα απεγνωσμένα, αναμετρείται με τους εσωτερικούς δαίμονές της, αλλά πάνω από όλα ψάχνει ν' αγαπηθεί και ν' αγαπήσει.

Λίγα λόγια για το έργο

Στις 5 Αυγούστου 1962 η Μέριλιν Μονρόε βρίσκεται νεκρή. Το απόλυτο σύμβολο του σεξ μετατρέπεται οριστικά σε μύθο. Η πραγματική αιτία του θανάτου της παραμένει ένα ερωτηματικό. Πίσω από την εικόνα κρύβεται μια γυναίκα μόνη και ευάλωτη. Και πίσω από αυτήν, μια άλλη γυναίκα με ισχυρά θέλω και δυναμικές διεκδικήσεις. Ένα μυστήριο κράμα απόρριψης και αποφασιστικότητας. Ένα προφίλ γεμάτο αμφισημίες, μια προσωπικότητα λαμπερή και ταυτόχρονα απελπισμένη.

Εκκινώντας από τη νύχτα του θανάτου της, η ζωή της Μέριλιν ζωντανεύει μέσα από αφηγήσεις και μαρτυρίες. Ισχυροί άνθρωποι του πολιτικού και του καλλιτεχνικού κόσμου, γάμοι, ερωτικές σχέσεις και οικεία πρόσωπα διαπερνούν τη ζωή της — μια ζωή που ακροβατεί ανάμεσα στη ματαιοδοξία και στην ανάγκη για αληθινή σύνδεση. Μια σύγχρονη σκηνική αφήγηση για ένα σύμβολο, που αποκαλύπτεται στις πιο ανθρώπινες και ευάλωτες πλευρές του.

Κατάλληλο για θεατές άνω των 15 ετών

Σημείωμα σκηνοθέτη

Η Μέριλιν Μονρό είναι η καλύτερη αφηγήτρια της δικιάς μας ζωής.

Άραγε οι μύθοι μπορούν να αφηγηθούν στη σκηνή;

Πως να χωρέσεις σε μια παράσταση την ζωή τους;

Πως να μαζέψεις τις σπαραξικάρδιες στιγμές, τη λάμψη, την μοναξιά, το τραύμα, την άγρια και ανελέητη πάλη και συνάμα το θείο άγγιγμα ενός πλάσματος;

Η Μέριλιν Μονρό, ως παγκόσμιο «σύμβολο του σεξ» και «απόλυτη σταρ» του κινηματογράφου, συνεχίζει να «απασχολεί» ακόμα και σήμερα, 100 χρόνια μετά τη γέννησή της. Η προσωπικότητά της συνεχίζει να ασκεί γοητεία ακόμη και σήμερα. Η είδηση του απροσδόκητου και πρόωρου θανάτου της, αποτέλεσε την αρχή του μύθου. Ένας μύθος που τα περιλαμβάνει όλα. Τα αναπάντητα ερωτηματικά γύρω από τον θάνατό της -με τον κλειστό φάκελο του FBI, ο οποίος άνοιξε ξανά και έκλεισε οριστικά την δεκαετία του '80. Την πολυτάραχη ιστορία της ζωής της, με την δύσκολη παιδική ηλικία- μεγάλωσε σε ανάδοχες οικογένειες και ορφανοτροφεία- τη σεξουαλική κακοποίηση που υπέστη ως παιδί και την έλλειψη της μητρικής αγάπης, καθώς η μητέρα της νοσηλεύτηκε με παρανοϊκή σχιζοφρένεια. Τέλος την είσοδό της στη βιομηχανία του Χόλυγουντ και τους τρεις γάμους της.

Το έργο επιχειρεί να φωτίσει γνωστές και άγνωστες πτυχές της γυναικείας υπόστασης της Μέριλιν. Μεταξύ ντοκουμέντου και μυθοπλασίας αφηγείται τα θραύσματα της ζωής της. Επιχειρεί να εισχωρήσει στην εύθραυστη και κατακερματισμένη της καρδιά. Να φωτίσει τη «γυναίκα» πέρα από την «εικόνα», που σκέφτεται, αγωνιά, φοβάται, σπαράζει, αποζητά την μητρότητα απεγνωσμένα, αναμετρίεται με τους εσωτερικούς δαίμονές της, αλλά πάνω απ' όλα ψάχνει ν' αγαπηθεί και ν' αγαπήσει. Με αφορμή τον θάνατο της «στήνεται ένα γαϊτανάκι» προσώπων, ρόλων, με άχρονη αλληλουχία γεγονότων και συμβάντων.

Ένα έργο φόρος τιμής για μια σπουδαία προσωπικότητα που «πέθανε όπως έζησε: Έρμαιο. Ρημαγμένη. Γυμνή. Με το ακουστικό του τηλεφώνου πάνω στο μαξιλάρι, τα χάρπια παραδίπλα, σ' ένα άδειο σπίτι, μόνη στο δωμάτιό της. Αποκοιμήθηκε ξαπλωμένη κάθετα στο κρεβάτι της, με ορό το καλώδιο του τηλεφώνου της που...»

Ένκε Φεζολλάρι

Συντελεστές

Κείμενο: Ροδή Στεφανίδου, **Σκηνοθεσία:** Ένκε Φεζολλάρι, **Σκηνικά - Κοστούμια:** Δανάη Πανά, **Μουσική:** The Kundera Project, **Σχεδιασμός φώτων:** Γιάννης Κυρατζής

Video: Άντα Λιάκου, **Οργάνωση παραγωγής:** Ματίνα Παγουλάτου, **Φωτογραφίες:** Mike Rafail | That long black cloud

*Βοηθός σκηνοθέτη (στο πλαίσιο πρακτικής άσκησης): Χρήστος Δέλλιος

*Βοηθός Σκηνογράφου - Ενδυματολόγου (στο πλαίσιο πρακτικής άσκησης): Χριστίνα Γεωργιάδου

Διανομή

Αλεξάνδρα Παλαιολόγου (Μέριλιν), **Χρήστος Παπαδημητρίου** (Αφηγητής)

• **Black Birthday» του Κώστα Σταύρου – ΝΕΑ ΠΑΡΑΓΩΓΗ**

Σκηνοθεσία: **Νίκος Νικολάου**

Φουαγιέ Θεάτρου Εταιρείας Μακεδονικών Σπουδών

Πρεμιέρα: 23|10|2026

Το έργο του **Κώστα Σταύρου «Black Birthday»** θα παρουσιαστεί, σε σκηνοθεσία **Νίκου Νικολάου**, στο Φουαγιέ του Θεάτρου Εταιρείας Μακεδονικών Σπουδών. Μια ξεκαρδιστική μαύρη κωμωδία με γρήγορο ρυθμό, αιχμηρό χιούμορ και πολλές ανατροπές, που μετατρέπει μια νύχτα πανικού σε μια αναμέτρηση με τις μικρές εμμονές, τις μεγάλες φιλίες, τις μταιιώσεις και όλα εκείνα που συνθέτουν μια ζωή.

Τα εξηκοστά γενέθλια του Κώστα δεν προμηνύονται γιορτινά. Το αντίθετο. Αρρωστοφοβικός και αγχώδης θεωρεί ότι θα πεθάνει μόλις μπει η μέρα των γενεθλίων του, πεπεισμένος ότι θα έχει την ίδια τύχη με τον θείο του, που πέθανε στην ίδια ηλικία. Και καθώς η γυναίκα του βρίσκεται στο μαιευτήριο, περιμένοντας την κόρη τους να γεννήσει, εκείνος καλεί τον κολλητό και κουμπάρο του, για να μην περάσει μόνος την... τελευταία νύχτα της ζωής του. Από την άλλη ο Στάθης, έρχεται στο σπίτι, χωρίς καμία διάθεση να συμμεριστεί τον πανικό

του. Άνθρωπος της δράσης, της απόλαυσης και της αισιοδοξίας, προσπαθεί να τον προσγειώσει στην πραγματικότητα. Όμως, όσο περνά η ώρα, οι δύο φίλοι παρασύρονται σε ένα αλλόκοτο παιχνίδι υποθέσεων, αναμνήσεων και εξομολογήσεων. Θα κάνουν έναν απρόσμενο απολογισμό ζωής, οργανώνοντας την κηδεία του Κώστα. Ποιος θα έρθει; Ποιος θα λείψει; Και σε ποιους θα λείψει ο ίδιος;

Σημείωμα σκηνοθέτη

Το ανέβασμα του έργου *Black Birthday* του Κώστα Σταύρου, αποτελεί ένα γοητευτικό στοίχημα. Πίσω από την επιφάνεια αυτής της εξαιρετικής κωμωδίας, που ξετυλίγει το νήμα μιας μακροχρόνιας φιλίας και κουμπαριάς, ελλοχεύει πάντα ο κίνδυνος μιας επιδερμικής ανάγνωσης.

Οι ήρωες του Κώστα Σταύρου οχυρώνονται πίσω από προσωπεία-μάσκες κοινωνικής επιβίωσης, που κρύβουν επιμελώς την αληθινή τους γύμνια.

Ο ένας, ένας σύγχρονος «κατά φαντασίαν ασθενής» παγιδευμένος στον λαβύρινθο των εμμονών της υποχονδρίας και των ακραίων του φόβων.

Ο άλλος, ορθολογιστής, κυνικός και οπλισμένος με ένα αιχμηρό χιούμορ.

Όμως αυτές οι στερεοτυπικές ταυτότητες δεν είναι παρά η προθήκη.

Σκοπός της παράστασής μας είναι να γκρεμίσει αυτά τα προσωπεία, να σπάσει τους καθρέπτες της ψευδαισθήσης και να φέρει στο φως τους ήρωες στην πιο καθαρή, ανθρώπινη και ανυπεράσπιστα αλήθεια τους.

Σας ευχαριστώ
Νίκος Νικολάου

Συντελεστές

Σκηνοθεσία – Επιμέλεια κειμένου: **Νίκος Νικολάου**, Σκηνικά – Κοστούμια: **Χρύσα Δαπόντε**, Μουσική: **Μάριος Στρόφαλης**, Φωτισμοί: **Στέλιος Τζολόπουλος**, Βοηθοί σκηνοθέτη: **Λίλη Αδρασκέλα, Δανάη Σταματοπούλου**: Οργάνωση παραγωγής: **Πέτρος Κοκόζης**

Διανομή (με αλφαθητική σειρά):

Νίκος Νικολάου (Στάθης), **Δημήτρης Σιακάρας** (Κώστας)

-
- **«Αμεντέ»** (ή πώς να το ξεφορτωθούμε) του **Ευγένιου Ιονέσκο**- **NEA ΠΑΡΑΓΩΓΗ**

Σκηνοθεσία: Έλενα Πέγκα

Πρεμιέρα: 04|12|2026

Στο θεατρικό έργο του Ιονέσκο Αμεντέ (ή πώς να το ξεφορτωθούμε) ο ήρωας του, ο Αμεντέ, είναι ένας συγγραφέας που η έμπνευσή του έχει στερέψει. Τίποτα γι' αυτόν δεν είναι εύκολο: ούτε το να σκεφτεί, ούτε το να δημιουργήσει, ούτε το να δράσει. Μαζί με τη γυναίκα

του, τη Μαντλέν, βρίσκεται εγκλωβισμένος σε μια καθημερινότητα που διαλύεται αργά και ανεξήγητα, καθώς ένα πτώμα μεγαλώνει μέσα στην κρεβατοκάμαρά τους. Κανείς τους δεν θυμάται πώς βρέθηκε εκεί. Και ενώ το νεκρό σώμα διογκώνεται και τα μέλη του εξαπλώνονται σε όλο το σπίτι, στο διαμέρισμα φυτρώνουνμανιτάρια. Ποιος ευθύνεται; Τύψεις και παράνοια κυριεύουν τους ήρωες. Ο Αμεντέ πρέπει να βρει έναν τρόπο να ξεφορτωθεί το πτώμα, πριν αρχίσουν οι υποψίες των γειτόνων.

Το *Αμεντέ (ή πώς να το ξεφορτωθούμε)* του Ευγένιου Ιονέσκο, γραμμένο το 1954, οργανώνεται γύρω από τα γνώριμα μοτίβα της δραματουργίας του συγγραφέα, τόσο σε επίπεδο χαρακτήρων, όσο σχέσεων και πλοκής. Η παραδοξότητα των γεγονότων, τα αναίτια συμβάντα, η απουσία λογικής εξήγησης συνθέτουν έναν κόσμο, που το παράλογο δεν αποτελεί εξαίρεση, αλλά τη βασική συνθήκη της ανθρώπινης εμπειρίας.

Συντελεστές:

Σκηνοθεσία: **Έλενα Πέγκα**, Σκηνικά: **Valentino Marengo**, Κοστούμια: **Θώμις Παπαδημητρίου**, Μουσική: **Ορέστης Τάνης**, Φωτισμοί: **Στέλλα Κάλτσου**, Video art: **Άντα Λιάκου**, Οργάνωση παραγωγής: **Φιλοθέη Ελευθεριάδου**

Διανομή:

Γιώργος Καύκας (Αμεντέ), **Κλειώ Δανάη Οθωναίου** (Μαντλέν), **Μαρία Καραμήτρη** (Μαντλέν II), **Φαμπρίτσιο Μούτσο** (Αμεντέ II), **Πολυξένη Σπυροπούλου** (Μαντώ), **Θάνος Φερετζέλης** (Αμερικανός στρατιώτης)

• «Ο ουρανός κατακόκκινος» Στο γαλαξία της Αναγνωστάκη»

Δραματουργία- Σκηνοθεσία- Ερμηνεία: Ρούλα Πατεράκη
Συμπαγωγή ΚΘΒΕ- ΑΘΗΝΑΪΚΑ ΘΕΑΤΡΑ
Πρεμιέρα: Απρίλιος 2027

Η μεγάλη κυρία του ελληνικού θεάτρου, **Ρούλα Πατεράκη** αναμετρείται και πάλι με το έργο της **Λούλας Αναγνωστάκη**. Αυτή τη φορά με αφορμή τον εμβληματικό μονόλογο «**Ο ουρανός κατακόκκινος**», που έχει ερμηνευτεί στο παρελθόν από πολλές άξιες πρωταγωνίστριες. Μετά τις επιτυχημένες παραστάσεις στην Αθήνα, η παραγωγή θα παρουσιαστεί στη Θεσσαλονίκη

Η ηρωίδα του έργου, Σοφία Αποστόλου, αστικής καταγωγής, καθηγήτρια γαλλικών, πέφτει στο αλκοόλ. Μένοντας χωρίς δουλειά, στο περιθώριο, αναμοχλεύει το παρελθόν της φέρνοντας στην επιφάνεια αναμνήσεις μιας ζωής που μοιράστηκε ανάμεσα σε δύο άνδρες, σε δύο σχέσεις που την καθόρισαν ως γυναίκα και ως μητέρα: τον ιδανικό εραστή σύζυγο που έχει πλέον πεθάνει και τον παραβατικό προβληματικό γιο.

Το ψυχικό κενό, την απουσία και την απώλεια έρχεται να καλύψει μια παλιά της αγάπη: να πηγαίνει στο θέατρο. Η Σοφία Αποστόλου έχει ανάγκη να ταυτίζεται με τις μαγικές ζωές των ηθοποιών και των ρόλων.

Η παράσταση, με έντονες ανατροπές, περνάει από το δραματικό συναίσθημα στο χιούμορ. Η Ρούλα Πατεράκη, σκηνοθετεί και ερμηνεύει επιχειρώντας να ξαναζήσει την Αναγνωστάκη μέσα από την Αναγνωστάκη, ενώ ο μουσικός Βάιος Πράπας συμμετέχει στην περιπέτεια με τους μουσικούς αυτοσχεδιασμούς του.

Λίγα λόγια για το έργο

«Here I am an old woman in a dry month». Η Σοφία Αποστόλου, πρώην καθηγήτρια γαλλικής στο δημόσιο, απολυμένη πλέον εξαιτίας του αλκοολισμού της, ζει απομονωμένη στο διαμέρισμά της απέναντι από τις φυλακές Κορυδαλλού. Στις φυλακές αυτές εκτίει την ποινή του ο γιος της, με την κατηγορία της μαστροπείας. Μέσα από έναν καθηλωτικό μονόλογο, η ηρωίδα ανασύρει αποσπασματικά γεγονότα, θραύσματα μνήμης, τραύματα και επιθυμίες καθώς η προσωπική της ιστορία διασταυρώνεται με την ιστορία της Ελλάδας στα χρόνια της μεταπολίτευσης. Ο ιδεαλισμός, τα ιδανικά της Αριστεράς, η πίστη για ένα καλύτερο μέλλον εκπίπτουν σε ένα παρόν, όπου η ευτυχία μοιάζει να εκπληρώνεται με την αγορά μιας Mercedes.

«Ο ουρανός κατακόκκινος» της Λούλας Αναγνωστάκη, που παρουσιάστηκε για πρώτη φορά το 1998 στο Εθνικό Θέατρο, συμπυκνώνει με μοναδική δύναμη τα σταθερά μοτίβα της γραφής της: τη μνήμη, τις ματαιωμένες επιθυμίες, τις ψευδαισθήσεις και την ανάγκη διαφυγής. Με φόντο τον μετέωρο βηματισμό μιας κοινωνίας προς ένα αβέβαιο μέλλον, όπου οι μεγάλες αφηγήσεις έχουν καταρρεύσει χωρίς να έχουν επουλωθεί τα τραύματα του παρελθόντος, το έργο παραμένει έντονα πολιτικό και ταυτόχρονα βαθιά ανθρώπινο.

Δραματουργία-Σκηνοθεσία-Ερμηνεία: **Ρούλα Πατεράκη**

Μουσικός επί σκηνής ο **Βάιος Πράπας**

Σκηνογραφία: **Ελίνα Λούκου**

Κοστούμι: **Νίκος Χαρλαύτης**

Φωτισμοί: **Γιάννης Δρακουλαράκος**

Βίντεο: **Ναταλία Παπαδοπούλου**

Βοηθός Σκηνοθέτης: **Ευανθία Κουρμούλη**

ΜΟΝΗ ΛΑΖΑΡΙΣΤΩΝ – ΣΚΗΝΗ ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΚΑΡΑΝΤΙΝΟΣ

- **«Ζορμπάς» του Νίκου Καζαντζάκη- ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΧΡΟΝΟΣ**

Θεατρική διασκευή- Σκηνοθεσία: Λευτέρης Γιοβανίδης

Πρεμιέρα: 09|10|2026

Διάρκεια παραστάσεων: έως 08|11|2026

Η εξαιρετικά επιτυχημένη παραγωγή που κέρδισε το κοινό την προηγούμενη σεζόν με τον παλμό, την ενέργεια, το πάθος και τη δυναμική της, επιστρέφει στη **Μονή Λαζαριστών**, σε θεατρική διασκευή και σκηνοθεσία **Λευτέρη Γιοβανίδη**, με τον **Πασχάλη Τσαρούχα** στον εμβληματικό ρόλο του Αλέξη Ζορμπά.

Ο **Ζορμπάς** αποτελεί έναν από τους πιο εμβληματικούς και αυθεντικούς ήρωες της παγκόσμιας λογοτεχνίας, ενσαρκώνοντας τη χαρά της ζωής και τη δύναμη της στιγμής. Μέσα από το χαρακτήρα του αναδεικνύεται η διαρκής σύγκρουση ανάμεσα στον ορθολογισμό και το ένστικτο, ανάμεσα στον καθωσπρεπισμό και την αυθεντικότητα. Ο Ζορμπάς επιλέγει το πάθος, τη δράση, τη σωματική έκφραση και την εμπειρία ως βασικούς άξονες της ύπαρξής του, δημιουργώντας ένα πρότυπο ανθρώπου που ζει στο «**εδώ και τώρα**».

«Όσο ζούμε την ευτυχία, δύσκολα τη νιώθουμε.

Μόνο όταν περάσει... καταλαβαίνουμε πόσο ευτυχισμένοι σταθήκαμε.

Και το τέλος δεν είναι τέλος, είναι αρχή»

Νίκος Καζαντζάκης, *Βίος και Πολιτεία του Αλέξη Ζορμπά*

Στο λιμάνι του Πειραιά, αναμένοντας το καράβι για την Κρήτη, ο αφηγητής συναντά τον Ζορμπά. Ύστερα από λίγες κουβέντες οι δύο άντρες αποφασίζουν να δουλέψουν μαζί. Ένα ορυχείο λιγνίτη -κληρονομιά του αφηγητή- πρέπει να τεθεί σε λειτουργία. Ο Ζορμπάς δέχεται την πρόταση και ακολουθεί το «αφεντικό» στην αποστολή του. Οι ρόλοι μοιράζονται, η σχέση εδραιώνεται. Μαζί θα φτάσουν στην Κρήτη θα γνωρίσουν την τοπική κοινωνία και θα θέσουν τα σχέδιά τους σε εφαρμογή. Η γνωριμία των δύο αντρών θα μετατραπεί σε δυνατή φιλία. Ο τρόπος που ζει ο Ζορμπάς ανοίγει νέα μονοπάτια στη σκέψη και στις φιλοσοφικές αναζητήσεις του «αφεντικού». Ο Ζορμπάς δεν αναλύει τη ζωή, την καταναλώνει. Καταβροχθίζει κάθε της απόλαυση και αγκαλιάζει με χιούμορ τα πάθη του και τις απολαύσεις της σάρκας. Το «αφεντικό» είναι ο άνθρωπος των βιβλίων, της σκέψης, των προοδευτικών ιδεών, της θεωρίας. Ο Ζορμπάς είναι γήινος, άνθρωπος της πράξης και του αυθορμητισμού. Δύο διαφορετικοί κόσμοι, δύο ξένοι, θα ξεπεράσουν το μεταξύ τους χάσμα και θα προσπαθήσουν να συναντηθούν. Συνδέονται και συνυπάρχουν έχοντας έναν κοινό πόθο: την αγάπη τους για την ελευθερία, που την αναζητούν μέσα από διαφορετικές διαδρομές.

Ο Νίκος Καζαντζάκης ολοκληρώνει το *Βίος και Πολιτεία του Αλέξη Ζορμπά* το 1943. Το μυθιστόρημα γράφεται προς τιμήν του Γιώργη Ζορμπά, που ο Καζαντζάκης γνώρισε αρκετά χρόνια πριν και αποτέλεσε για τον ίδιο όχι μόνο πηγή έμπνευσης αλλά και έναν «ψυχικό οδηγό», που σημάδεψε τη ζωή του. Τον άνθρωπο αυτόν τίμησε με το μυθιστόρημά του, σχολιάζοντας πικρά στον πρόλόγό του: «Κι έτσι ο Ζορμπάς, ο γεμάτος σάρκα και κόκαλα, κατάντησε στα χέρια μου μελάνι και χαρτί».

Το μυθιστόρημα μεταφράστηκε σε πολλές γλώσσες και το 2002 συμπεριλήφθηκε σε λίστα της *Guardian* με τα 100 Καλύτερα Βιβλία όλων των Εποχών. Έχει διασκευαστεί αρκετές φορές για το θέατρο ενώ παράλληλα γνώρισε μεγάλη επιτυχία και ως μιούζικαλ. Η

κινηματογραφική του μεταφορά το 1963 σε σκηνοθεσία του Μιχάλη Κακογιάννη, με πρωταγωνιστή τον Άντονι Κουίν στον ομώνυμο ρόλο, έγινε τεράστια εμπορική επιτυχία. Η μουσική του Μίκη Θεοδωράκη, με το συρτάκι στο φινάλε της ταινίας, αποτέλεσε για χρόνια σήμα κατατεθέν της ελληνικότητας, αναδεικνύοντας τουριστικά τη χώρα μας διεθνώς.

Σκηνοθετικό σημείωμα

Ο άνθρωπος είναι το μόνο ον που γνωρίζει ότι η ζωή του έχει τέλος. Η γνώση αυτή γεννά έναν βαθύ, συχνά άρρητο φόβο. Όχι μόνο της ανυπαρξίας, αλλά και της απώλειας νοήματος, ελέγχου και συνέχειας. Από τη στιγμή που αρχίζει να αντιλαμβάνεται τον εαυτό του, αναζητά στήριγμα στη μνήμη, στην αγάπη, στη σκέψη, στη σχέση του με τον Θεό ως πλάστη.

Στον κόσμο του *Ζορμπά*, αυτή η αγωνία παίρνει δύο μορφές.

Ο Νίκος στέκεται απέναντι στη ζωή με στοχασμό και δισταγμό. Θέλει να καταλάβει πριν ζήσει. Αναζητά απαντήσεις για το νόημα, για τον πόνο, για όσα βρίσκονται πέρα από το τέλος. Όμως η σκέψη του γίνεται συχνά βάρος. Όσο περισσότερο προσπαθεί να εξηγήσει τη ζωή, τόσο περισσότερο απομακρύνεται από αυτήν.

Ο Ζορμπάς, αντίθετα, παλεύει με τη ζωή όπως είναι. Δεν αρνείται τον Θεό, αλλά δεν τον αναζητά μακριά από τον άνθρωπο. Τον ψάχνει στη γη, στο σώμα, στον έρωτα, στη χαρά και στην αποτυχία. Η σχέση του με τον κόσμο είναι μια συνεχής δοκιμασία... να πέφτεις, να σηκώνεσαι και να συνεχίζεις. Δεν νικά τον φόβο του θανάτου επειδή τον ξεχνά, αλλά επειδή ζει μαζί του. Σαν να γνωρίζει πως τίποτα δεν χαρίζεται και πως το μόνο που μένει στον άνθρωπο είναι ο τρόπος που θα σταθεί απέναντι στη ζωή.

Ανάμεσα στους δύο αποκαλύπτεται μια βαθιά ανθρώπινη αντίφαση. Η ανάγκη να κατανοήσουμε και η ανάγκη να παραδοθούμε. Η σκέψη ζητά νόημα, ενώ η ζωή ζητά συμμετοχή. Ο ένας στέκεται και παρατηρεί, ο άλλος βουτά και δοκιμάζει. Κι όμως και οι δύο στέκονται μπροστά στο ίδιο μυστήριο... την ύπαρξη που τους δόθηκε χωρίς να τη ζητήσουν και που κάποτε θα επιστραφεί.

Η σχέση με τον Θεό γίνεται έτσι λιγότερο βεβαιότητα και περισσότερο αγώνας. Όχι για να δοθούν απαντήσεις, αλλά για να μπορέσει ο άνθρωπος να συνεχίσει να προχωρά, να δημιουργεί, να αγαπά, παρά την επίγνωση του τέλους. Και ίσως εκεί να βρίσκεται η συμφιλίωση. Όχι στην απουσία φόβου, αλλά στη μετατροπή του σε κίνηση προς τη ζωή. Στο γέλιο και στον χορό του Ζορμπά, όπου η θνητότητα δεν εξαφανίζεται, αλλά γίνεται αφορμή για μια βαθύτερη αποδοχή του κόσμου. Μια αποδοχή που δεν γεννιέται από βεβαιότητες, αλλά από τη θαρραλέα απόφαση να ζήσεις.

Λευτέρης Γιοβανίδης

*Το βιβλίο *Βίος και Πολιτεία του Αλέξη Ζορμπά* κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Διόπτρα.

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Θεατρική διασκευή- Σκηνοθεσία: **Λευτέρης Γιοβανίδης**, Σκηνικά: **Δημήτρης Πολυχρονιάδης**, Κοστούμια: **Ευαγγελία Κιρκινέ**, Μουσική σύνθεση: **Χρήστος Παπαδόπουλος**, Κίνηση: **Ιωάννα Μήτσικα**, Φωτισμοί: **Αλέκος Αναστασίου**, Video Art: **Άντα Λιάκου**, Βοηθός σκηνοθέτη: **Ελευθερία Τέτουλα**, Βοηθός ενδυματολόγου: **Ζωή Καραβασίλη**, Βοηθός κινησιολόγου: **Στέλιος Ράμμος**, Οργάνωση παραγωγής: **Μαρίνα Χατζηϊωάννου**, Φωτογραφίες: **Mike Rafail | That long black cloud**

Διανομή: **Αντώνης Αντωνάκος** (Κωνσταντής, Παπάς, Σερβιτόρος Πειραιά), **Θανάσης Δισλής** (Νικόλας, Πελάτης Πειραιά 2), **Σοφία Καλεμκερίδου** (Αργύρινα, Πελάτισσα Πειραιά 3), **Γιάννης Καραμφίλης** (Μαυραντώνης), **Αναστασία Κελέση** (Λόλα, Πελάτισσα Πειραιά 7, Μοιρολογήτρα 2), **Εύη Κουταλιανού** (Μαρίκα, Πελάτισσα Πειραιά 6 | σε διπλή διανομή), **Χριστίνα Κωνσταντινίδου** (Μαρίκα, Πελάτισσα Πειραιά 6 | σε διπλή διανομή), **(Μπέττυ Νικολέση** (Μαντάμ Ορτάνς), **Δανάη Κλειώ Οθωναίου** (Χήρα, Μοιρολογήτρα 1), **Ιωάννα Παγιατάκη** (Μαριώ), **Μίλτος Σαμαράς** (Αργύρης, Εργάτης, Πελάτης Πειραιά 4), **Γιώργος Σφυρίδης** (Μπάρμπα Αναγνώστης), **Πασχάλης Τσαρούχας** (Αλέξης Ζορμπάς), **Δημήτρης Τσιλνίκος** (Μανόλακας), **Νίκος Τσολερίδης** (Νίκος), **Μούτσο Φαμπρίτσιο** (Βασίλακας, Χωροφύλακας), **Θάνος Φερετζέλης** (Μιμηθός, Πελάτης Πειραιά 1), **Μαρία Χατζηιωαννίδου** (Κατίνα, Πελάτισσα Πειραιά 5), **Στέλιος Χρυσσαφίδης** (Παυλής, Χωρικός)

- **«Η μάνα μου με πέταξε στη θάλασσα» της Βίλιας Χατζοπούλου**

Σκηνοθεσία: Θέμης Πάνου, Βίλια Χατζοπούλου

Πρεμιέρα: 25 | 11 | 2026

1950. Στον πρώτο της διορισμό, μια δασκάλα αφήνει την ηπειρωτική Ελλάδα και ταξιδεύει σε ένα μικρό νησί των Κυκλάδων για να διδάξει σε ένα μονοθέσιο δημοτικό σχολείο. Αυτή η μετακίνηση πάνω στον χάρτη πυροδοτεί έναν εσωτερικό μονόλογο, ο οποίος γεννιέται είτε από μια επιτακτική ανάγκη είτε από μια βαθιά, άγνωστη μέχρι τότε, επιθυμία. Είναι, πάντως, ο μόνος τρόπος που διαθέτει για να γεφυρώσει την απόσταση ανάμεσα σε όσα έμειναν πίσω και σε όσα αρχίζουν.

Η αφήγηση κινείται σε δύο δρόμους. Ο πρώτος είναι η εσωτερική γεωγραφία της ηρωίδας, μια ενδοχώρα που απαρτίζεται από σκέψεις, μνήμες, πρόσωπα και σχέσεις που δεν σβήνουν – σαν μια πληγή που επιμένει και δεν κλείνει. Ο δεύτερος είναι το εξωτερικό τοπίο – το εκτυφλωτικό φως των Κυκλάδων της δεκαετίας του '50, η θάλασσα, η απομόνωση, η ανοιχτή γραμμή του ορίζοντα. Και ανάμεσα σε αυτούς τους δύο, το νησί. Όμως, υπάρχει και ένα άλλο νησί, μια δρασκελιά απέναντι, μια μικρή κουκίδα στον χάρτη που σύντομα θα τη φέρει αντιμέτωπη με μια απόφαση που θα τη μεταμορφώσει, ωθώντας την να γίνει αυτό που είναι. Τον ρόλο της δασκάλας ερμηνεύει ο Θέμης Πάνου. Ισορροπώντας ανάμεσα στα δύο νησιά της ιστορίας και τεντώνοντας το σώμα σαν γέφυρα, προσπαθεί να ενώσει τις δύο στεριές που τις χωρίζει η θάλασσα για χάρη των προσώπων που πάσχουν – μια τίμια μάχη και αγωνία που γίνεται το μέτρο των ανθρώπων.

Σκηνικά και φωτισμοί ακολουθούν την ηρωίδα τόσο στον εσωτερικό της μετεωρισμό όσο και στο ανοιχτό τοπίο: στη στεριά, στη θάλασσα και στην απέναντι στεριά. Οι ήχοι παραμένουν φυσικοί και λιτοί –η ανθρώπινη φωνή, ο λόγος και το τραγούδι, τα βήματα, το σώμα που βυθίζεται στο νερό– συνθέτοντας έναν κόσμο όπου το μέσα και το έξω συναντιούνται.

Οι μαθητές της δασκάλας αγνοούν τι υπάρχει πέρα από τη θάλασσά τους. Όμως, μαζί τους αγνοεί και εκείνη. Και δίπλα τους, μέσα από τη δυσκολία, την έλλειψη και την ανάγκη, θα μάθει. Η διδασκαλία γίνεται μια ανταλλαγή μέσα από την οποία, τελικά, θα αναγνωρίσει ότι η κρίση και η εσωτερική δοκιμασία είναι μια νησίδα ωρίμανσης.

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Σκηνοθεσία: **Θέμης Πάνου, Βίλια Χατζοπούλου**

Κείμενο: **Βίλια Χατζοπούλου**

Σκηνικά – Κοστούμια: **Δήμητρα Λιάκουρα**

Φωτισμοί: **Στέβη Κουτσοθανάση**

Σχεδιασμός ήχου: **Αλεξάνδρα Κατερινοπούλου**

Σχεδιασμός βιντεοπροβολών – Φωτογράφιση: **Αποστόλης Κουτσιανικούλης**

Βοηθός σκηνοθετών: **Μαρία Σταυροπούλου**

Βοηθός σκηνογράφου: **Γιάννης Τσούχλος**

Βοηθός φωτιστή: **Λουκία Ανάγνου**

Κατασκευή σκηνικών: **Θοδωρής Καρύδης**

Κατασκευή κοστούμιού: **Βάσω Τσίκου**

Οργάνωση παραγωγής: **Ars Ex Machina / Νάγια Μητσάκου**

Ερμηνεύει ο **Θέμης Πάνου**

Τραγούδι: **Σμαράγδα Κάκκινου**

Παραγωγή: **Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος**

Η παράσταση ήταν μια παραγωγή του Φεστιβάλ Αθηνών Επιδαύρου 2026 και μέρος του **SYSTEMA - For the Greek Performing Arts**, της σύμπραξης του Φεστιβάλ Αθηνών Επιδαύρου, του Εθνικού Θεάτρου και του Διεθνούς Φεστιβάλ Χορού Καλαμάτας για την προβολή της σύγχρονης ελληνικής δημιουργίας στο εξωτερικό.

• «Ο κύκλος με την κιμωλία» του Μπέρτολτ Μπρεχτ- ΝΕΑ ΠΑΡΑΓΩΓΗ

Μετάφραση: Γιώργος Δεπάστας

Σκηνοθεσία: Κυριακή Σπανού

Πρεμιέρα: 20|12|2026

Πώς μπορεί κανείς να φυλάξει ένα χώρο για την καλοσύνη και την τρυφερότητα μέσα του?

Δύο πόλεμοι, ένας με εξωτερικό εχθρό και ένας εμφύλιος μαίνονται στην Γκρουζινία. Μετά την ήττα από τον εξωτερικό εχθρό ο Ανώτατος ηγέτης δραπετεύει και ένας απ' τους κυβερνήτες του, ο Γκεόργκι Αμπασβίλι, δολοφονείται.

Την ώρα που οι άνθρωποι του προσπαθούν να φυγαδεύσουν την υπόλοιπη οικογένεια, η σύζυγός του, Νατέλα, ασχολείται με το να πακετάρει τα πολύτιμα υπάρχοντά της. Όταν ο κίνδυνος πλησιάζει, πανικόβλητη τρέχει να σωθεί, αφήνοντας πίσω το μωρό της, τον μικρό Μιχαήλ. Μέσα στο χάος και την καταστροφή, η υπηρέτρια Γκρούσα, που είναι ερωτευμένη με τον στρατιώτη Σιμόν, βρίσκεται με το παιδί στα δικά της χέρια. Θ πρέπει να ρισκάρει τα πάντα για να το σώσει... Τι θα συμβεί όμως όταν η τάξη αποκατασταθεί και η Νατέλα διεκδικήσει ξανά πίσω τον γιο της; Ο δικαστής Αζντάκ, που στέκεται στο πλευρό των φτωχών, αλλά ταυτόχρονα είναι μέθυσος και επιρρεπής στη δωροδοκία, καλείται να αποφασίσει για το μέλλον του Μιχαήλ. Μια μεγάλη περιπέτεια αλλά και ένα τρυφερό παραμύθι, που αναδεικνύει τη σκληρότητα ενός κόσμου, όπου η οικονομική ανισότητα και η διαφθορά κάνουν τους ανθρώπους να φέρονται απάνθρωπα. Μέσα σε ένα κλίμα φόβου και εκμετάλλευσης η καλοσύνη, η αφοσίωση και η αγάπη γίνονται επαναστατικές πράξεις, που διαμορφώνουν τη στάση ενός ξεχωριστού ανθρώπου.

Σε ένα δυστοπικό περιβάλλον, τί είναι αυτό που σώζεται και σώζει?

Ο Μπέρτολτ Μπρεχτ, στον *Κύκλο με την Κιμωλία*, χρησιμοποιεί τα οικεία δραματουργικά του εργαλεία, όπως την αποστασιοποίηση, την παραβολή, τον εξωτισμό και την αφήγηση, δημιουργώντας ένα έργο που καταδεικνύει τις άνισες σχέσεις εξουσίας, τις αντιθέσεις και τις αντιφάσεις των ανθρώπων και των κοινωνιών, οι οποίες διαμορφώνονται στη βάση συγκεκριμένων οικονομικών συστημάτων. Παράλληλα, μας καλεί να κοιτάξουμε ξανά τον κόσμο ως ένα δυναμικό πεδίο, που μπορεί να μεταβληθεί και, γιατί όχι, να οικοδομηθεί εκ νέου πάνω σε πιο υγιείς βάσεις και πιο γερά θεμέλια.

Συντελεστές:

Μετάφραση: Γιώργος Δεπάστας, Σκηνοθεσία: Κυριακή Σπανού, Μουσική σύνθεση: Κώστας Βόμβολος, Φωτισμοί: Τάσος Παλαιουράτας, Οργάνωση παραγωγής: Μαρίνα Χατζηϊωάννου

Διανομή: Πάνος Βασιλακάκης, Μομώ Βλάχου, Άννα Ευθυμίου, Ρέα Καραδέδου Ισουά, Σοφία Μπλέτσου, Χρίστος Νταρακτής, Ιωάννα Παγιατάκη, Ορέστης Παλιαδέλης, Γιάννης Παρασκευόπουλος, Ντίνος Ποντικόπουλος, Βασιλική Σάρλη

• «Ραψωδία Ω» - ΝΕΑ ΠΑΡΑΓΩΓΗ

Έκτορος Λύτρα

Από την Ιλιάδα του Ομήρου

Μετάφραση: Δ. Ν. Μαρωνίτης

Σκηνοθεσία: Δαμιανός Κωνσταντινίδης

Πρεμιέρα: Μάρτιος 2027

Βυθισμένος στο πένθος για τον θάνατο του Πάτροκλου, ο Αχιλλέας περιφέρει το νεκρό σώμα του Έκτορα δεμένο στο άρμα του, παραδομένος στην εκδικητική του μανία. Η πράξη του αυτή προκαλεί την επέμβαση του Δία, ο οποίος ειδοποιεί τον Πρίαμο να προσπέσει ικέτης στα πόδια του Αχιλλέα και να ζητήσει το σώμα του νεκρού γιου του.

Στην τελευταία ραψωδία της Ιλιάδας, η συνάντηση του Πρίαμου και του Αχιλλέα αποτελεί μία από τις κορυφαίες στιγμές του έπους. Οι δύο εχθροί εξισώνονται για λίγες ώρες κάτω από το βάρος του αμοιβαίου πένθους. Η ικεσία του Πρίαμου και η αποδοχή της από τον Αχιλλέα οδηγούν σε μια προσωρινή ανακωχή έντεκα ημερών, κατά την οποία ο πόλεμος αναστέλλεται.

Η μεγαλειώδης πράξη του Πρίαμου, που ασπάζεται τα χέρια του ανθρώπου που σκότωσε τα παιδιά του, οδηγεί τον Αχιλλέα σε μια εσωτερική μεταστροφή. Μπροστά στον πόνο του άλλου, η εκδίκηση παύει να μοιάζει με το μοναδικό αντίδοτο στο πένθος.

Το συγκλονιστικό έπος της Ιλιάδας ολοκληρώνεται με μια πράξη συμφιλίωσης, έστω προσωρινής, καθώς ο πόλεμος αναστέλλεται μπροστά στην επίγνωση όλων αυτών που συνδέουν τους ανθρώπους: την αγάπη και την απώλεια.

Συντελεστές:

Μετάφραση: Δ. Ν. Μαρωνίτης, Σκηνοθεσία: Δαμιανός Κωνσταντινίδης

*Η τελική διανομή του έργου είναι υπό διαμόρφωση και θα ενημερωθείτε μόλις ολοκληρωθεί.

• «Οι γίγαντες του βουνού» του Λουίτζι Πιραντέλλο- **ΝΕΑ ΠΑΡΑΓΩΓΗ**

Μετάφραση- Σκηνοθεσία- Μουσική επιμέλεια: Ευδόκιμος Τσολακίδης

Πρεμιέρα: Μάιος 2027

Ένας πλανόδιος θίασος, με επικεφαλής έναν Κόμη που έχει σπαταλήσει όλη του την περιουσία για χάρη της συζύγου του, της ηθοποιού Ίλσε, φτάνει στα όρια της επιβίωσης σε μια εγκαταλελειμμένη βίλα. Εκεί κατοικεί μια παράξενη κοινότητα ανθρώπων που έχει επιλέξει να αποσυρθεί από την κοινωνία. Ο επικεφαλής τους, ο Κοτρόνε, δημιουργεί έναν ονειρικό, σχεδόν μυθικό κόσμο, όπου η φαντασία και η ποίηση προσφέρουν καταφύγιο από την πραγματικότητα. Η Ίλσε, όμως, αρνείται να εγκαταλείψει τον κόσμο. Θεωρεί ιερό της χρέος να παρουσιάσει το έργο που έγραψε γι' αυτήν ένας ποιητής πριν αυτοκτονήσει: τον μύθο του κλεμμένου παιδιού. Παρότι η παράσταση αποτυγχάνει διαρκώς, εκείνη επιμένει να την παρουσιάσει για τελευταία φορά στους μυστηριώδεις Γίγαντες του Βουνού, ελπίζοντας πως η ποίηση θα κατορθώσει, έστω και την ύστατη στιγμή, να συγκινήσει τους ανθρώπους. Παρά τις προειδοποιήσεις του Κοτρόνε, ο θίασος θα βγει ξανά αντιμέτωπος με έναν κόσμο που λατρεύει τη δύναμη, την ύλη και το κέρδος.

Οι *Γίγαντες του Βουνού* είναι το τελευταίο έργο του Λουίτζι Πιραντέλλο. Με την αξεπέραστη δραματική του τεχνική, ο συγγραφέας διαμορφώνει ένα υπερρεαλιστικό σύμπαν, όπου η ποίηση έρχεται σε διαλεκτική σύγκρουση με την πραγματικότητα, οι άνθρωποι της τέχνης αντιπαρατίθενται στους «υπηρέτες της ζωής» και ο κόσμος των πέντε αισθήσεων συναντά έναν κόσμο, που εκτείνεται πέρα από αυτές. Σε αυτό το ανολοκλήρωτο έργο, του οποίου η τελευταία πράξη σώζεται μόνο ως προφορική αφήγηση του συγγραφέα προς τον γιο του, ο Πιραντέλλο θέτει ένα βαθύ υπαρξιακό ερώτημα για τη μοίρα της τέχνης: μπορεί, άραγε, να επιβιώσει σε έναν κόσμο που δεν είναι πλέον διατεθειμένος να την ακούσει;

Συντελεστές:

Μετάφραση- Σκηνοθεσία- Μουσική επιμέλεια: Ευδόκιμος Τσολακίδης, Σκηνικά- Κοστούμια: Ελένη Μανωλοπούλου, Φωτισμοί: Αλέκος Αναστασίου

*Η τελική διανομή του έργου είναι υπό διαμόρφωση και θα ενημερωθείτε μόλις ολοκληρωθεί.

ΜΟΝΗ ΛΑΖΑΡΙΣΤΩΝ – ΜΙΚΡΟ ΘΕΑΤΡΟ

«Το μισό του μηδέν» του Μηνά Βιντιάδη- ΝΕΑ ΠΑΡΑΓΩΓΗ

Σκηνοθεσία: Γιώργος Κιουρτσίδης

Πρεμιέρα: 02|10|2026

Σε πρώτη πανελλήνια παρουσίαση

Το νέο θεατρικό έργο του Μηνά Βιντιάδη «*Το μισό του μηδέν*» παρουσιάζεται, σε πρώτη πανελλήνια, από το ΚΘΒΕ, σε σκηνοθεσία του **Γιώργου Κιουρτσίδα**, από την Παρασκευή 2 Οκτωβρίου στο Μικρό Θέατρο της Μονής Λαζαριστών.

Μια παράσταση βαθιά ανθρώπινη με έντονο συναίσθημα που αναρωτιέται πώς τα παιχνίδια του μυαλού δεν μπορούν να ξεχωρίσουν τη φαντασία από την πραγματικότητα;

Όπως σημειώνει ο συγγραφέας Μηνάς Βιντιάδης ο ήρωας του έργου είναι ένας άντρας που γίνεται έρμαιο του μυαλού του και τον κάνει να πιστεύει ότι οι αναμνήσεις του είναι πιστά αντίγραφα στιγμών του παρελθόντος, ενώ στην πραγματικότητα είναι μικρές ιστορίες που ξαναγράφονται, κάθε φορά που τις ανακαλεί στη μνήμη του. «Νομίζει ότι γνωρίζει ποιος είναι, μέχρι που, σιγά σιγά, γίνεται κάποιος άλλος», σημειώνει ο Μηνάς Βιντιάδης ο οποίος, μέσα από το έργο του, θέλει να στείλει το μήνυμα ότι ο άνθρωπος δεν είναι μόνο όσα θυμάται, αλλά και όσα αισθάνεται, όσα το μυαλό κρύβει, η καρδιά μπορεί να τα θυμάται.

Λίγα λόγια για το έργο

Ένα ξαφνικό γεγονός έρχεται να ανατρέψει τη ζωή, ενός τραπεζικού υπαλλήλου, ο οποίος ζει με την οικογένειά του μια φαινομενικά συμβατική ζωή. Μια είδηση που θα τον οδηγήσει στον απολογισμό των επιλογών, των σχέσεων και της ίδιας του της ύπαρξης. Θα βρεθεί

αντιμέτωπος με τους μεγαλύτερους φόβους του, αλλά και με τις πιο τολμηρές του φαντασιώσεις. Θα αναμετρηθεί με τον εαυτό του· με τα πάντα και με το τίποτα, αναζητώντας μέχρι το τέλος το μισό του μηδενός.

«Το μισό του μηδέν» του Μηνά Βιντιάδη είναι ένα βαθιά ανθρώπινο κείμενο, γραμμένο με τρυφερότητα και ευαισθησία. Τα πρόσωπα του έργου καλούνται να αντιμετωπίσουν τις απρόβλεπτες εκδοχές της ζωής, είτε αυτές προκύπτουν από την τύχη είτε από την ατυχία, αποκαλύπτοντας τις πολλαπλές όψεις της ανθρώπινης φύσης. Ακροβατώντας ανάμεσα στο όνειρο και τον εφιάλτη, τη φαντασία και την πραγματικότητα, ο Μηνάς Βιντιάδης χειρίζεται με δεξιοτεχνία τα διαφορετικά επίπεδα τόπου και χρόνου, μέσα σε ένα σκηνικό σύμπαν όπου η φαντασία και η πραγματικότητα διαπλέκονται. Χρησιμοποιώντας το εύρημα του αναπάντεχου γεγονότος, ο συγγραφέας δοκιμάζει τα όρια των ανθρώπινων σχέσεων και διερευνά την ειλικρίνεια, την αγάπη και τη σταθερότητά τους, διεισδύοντας κάτω από την επιφάνεια των κοινωνικών συμβάσεων.

*Κατάλληλο για θεατές άνω των 12 ετών

Σκηνοθετικό σημείωμα

Ένα σύγχρονο νεοελληνικό έργο, που κινείται στον χώρο του κοινωνικού-ψυχολογικού θεάτρου. Μέσα από την πληθώρα των συγκρούσεων και τον πυκνό διάλογο των χαρακτήρων διαφαίνεται η αίσθηση του κενού, της απώλειας και της αναζήτησης του νοήματος της ύπαρξης.

Το μισό του μηδέν πέρα από ευφάνταστος τίτλος έργου, λειτουργεί ως σύμβολο απουσίας, κενού, έλλειψης και μοναξιάς. Πάνω σε έναν πολυμορφικό και πολυεπίπεδο καμβά εξυφαίνονται οι διαπροσωπικές σχέσεις των ανθρώπων, αποκαλύπτοντας ανάγκες, εξαρτήσεις, μυστικά και απογοητεύσεις.

Εδώ όμως υπεισέρχεται και η ιδιαιτερότητα του έργου, καθώς όλα τα ανωτέρω καλύπτονται κάτω από την ομπρέλα της ασθένειας του ήρωα. Μια ασθένεια, η οποία προσβάλλει τους μετωπιαίους λοβούς, οδηγώντας αργά αλλά σταθερά στην έλλειψη της συνείδησης, στη λήθη στην απουσία και τέλος στο θάνατο.

Ότι διαδραματίζεται στο έργο, συμβαίνει μέσα στο μυαλό του ήρωα σε παγωμένο χρόνο. Σε μια ρωγή αυτού του παγωμένου χρόνου προβάλλονται όλες οι σκέψεις του ως διάλογοι, εικόνες, επαναλήψεις, σε έναν λαβύρινθο γεμάτο από κενό, απουσία, έκλαμψη, βύθιση και συνειδητότητα.

Το μισό του μηδέν παραπέμπει στο ανύπαρκτο. Ωστόσο, αποκτά ένα ιδιαίτερο δραματικό βάρος, όταν συνδέεται με την ανθρώπινη εμπειρία και υπόσταση.

Ένα έργο –εργαλείο, καθώς επιτρέπει δραματουργικά μέσα από σουρεαλιστικές φόρμες, να προσπαθήσει κανείς, να προσεγγίσει και να ανιχνεύσει την χαοτική διαδικασία σκέψης του μυαλού. Κάτω από το βάρος της ασθένειας, ο χαρακτήρας δίνει μια σκληρή και

εναγώνια μάχη με το ίδιο του το μυαλό, καθώς προσπαθεί να επεξεργαστεί και να κατανοήσει την ίδια του τη ζωή.

Υπάρχουν πολλές ψυχολογικές και φιλοσοφικές προεκτάσεις, δίνοντας έτσι στον θεατή τροφή για σκέψη και αναζήτηση.

Γιώργος Κιουρτσίδης

Συντελεστές:

Σκηνοθεσία: **Γιώργος Κιουρτσίδης**, Σκηνικά - Κοστούμια: **Άννα Μαρία Αγγελίδου**, Μουσική: **Γιώργος Μάρκος**, Φωτισμοί: **Γιάννης Τούμπας**, Video Art: **Άντα Λιάκου**, Βοηθός φωτιστή: **Τουλίν Οσμάν**, Οργάνωση παραγωγής: **Πέτρος Κοκόζης**

Διανομή: **Αλέξανδρος Ζαφειριάδης** (Βήτα), **Ρέα Καραδέδου** – **Ισουά** (Κόρη), **Θοδωρής Πολυζώνης** (Άλφα), **Ελευθερία Τέτουλα** (Γυναίκα)

«Αράφ» του Γιάννη Τσίρου- ΝΕΑ ΠΑΡΑΓΩΓΗ

Σκηνοθεσία: **Βίλια Χατζοπούλου**

Πρεμιέρα: Ιανουάριος 2027

Ο Ηλίας, ιδιοκτήτης ενός μικρού ξενοδοχείου σε κάποιο νησί, μαζί με τον Φώτη, τον κηπουρό του ξενοδοχείου, σώζουν τη ζωή ενός σκύλου που παλεύει με τα κύματα, μια άγρια νύχτα που έχουν βγει με τη βάρκα για ψάρεμα. Η είδηση για την σωτηρία του σκύλου κυκλοφορεί παντού. Γίνεται ευκαιρία για αναγνώριση και κέρδος, αλλά και αφορμή για καχυποψία και κριτική. Οι δύο άντρες και το σκυλί που γίνεται επιθετικό θα συνδεθούν με δεσμούς φόβου. Θα δοκιμαστούν οι σχέσεις, η δικαιοσύνη και η αλήθεια.

Ο Γιάννης Τσίρος, μία από τις πιο σημαντικές φωνές της σύγχρονης ελληνικής δραματουργίας, γράφει τον «Αράφ», που παρουσιάστηκε πρώτη φορά το 2023. Μια δυνατή αλληγορία για την μετανάστευση και τον τρόπο με τον οποίο αντιμετωπίζονται οι πρόσφυγες, που διασώζονται από τα ναυάγια του Αιγαίου.

Σκηνοθεσία: **Βίλια Χατζοπούλου**

*Η τελική διανομή του έργου είναι υπό διαμόρφωση και θα ενημερωθείτε μόλις ολοκληρωθεί.

• «Ο Πατέρας» του Αυγούστου Στρίντμπεργκ- ΝΕΑ ΠΑΡΑΓΩΓΗ

Μετάφραση: Νίκος Γκάτσος

Σκηνοθεσία- Μουσική Επιμέλεια- Φωτισμοί: **Πέρης Μιχαηλίδης**

Πρεμιέρα: Μάρτιος 2027

Ο Ίλαρχος Άντολφ Λάσσεν αποφασίζει να στείλει την κόρη του, Βέρθα, στην πόλη για σπουδές. Το παιδί του, η συνέχειά του στον χρόνο, οφείλει, κατά τη δική του αντίληψη, να διαμορφωθεί σύμφωνα με τις αξίες και τις επιλογές του. Η Λάουρα, η σύζυγός του, διεκδικεί και εκείνη την εξουσία πάνω στην κόρη τους και αντιτίθεται στα σχέδιά του. Η μεταξύ τους σύγκρουση μοιάζει αρχικά άνιση, όμως η Λάουρα αξιοποιεί το ισχυρότερο όπλο της: την αμφιβολία. Μια αμφιβολία που πλήττει τα πιο θεμελιώδη στοιχεία της ταυτότητας του Άντολφ: την κτητικότητα, την πατρότητα και την ακλόνητη πίστη του στη λογική.

Γραμμένο το 1887, σε μια περίοδο κατά την οποία τα γυναικεία κινήματα διεκδικούν μόρφωση, χειραφέτηση και πολιτικά δικαιώματα, *Ο Πατέρας* του Αύγουστου Στρίντμπεργκ αποτυπώνει την αγωνία του συγγραφέα απέναντι στον νέο συσχετισμό δυνάμεων, που διαμορφώνεται ανάμεσα στα δύο φύλα. Πίσω από ένα φαινομενικά οικογενειακό νατουραλιστικό δράμα, ο Στρίντμπεργκ οδηγεί τον θεατή σε μια βαθιά κατάδυση στις ψυχικές διαδρομές ενός ανθρώπου, που συρρικνώνεται υπό το βάρος του φόβου και της αμφιβολίας. Η αμφισβήτηση της πατρότητάς του μετατρέπεται σε αμφισβήτηση της εξουσίας, της λογικής και τελικά της ίδιας του της ταυτότητας, οδηγώντας τον στην κατάρρευση. Προβάλλοντας στο γυναικείο φύλο τις άλογες δυνάμεις του ενστίκτου και αντιπαραθέτοντάς τις στην ανδρική ορθολογική σκέψη, όπως αυτή συγκροτείται στον δυτικό πολιτισμό. Ο Στρίντμπεργκ στήνει μια αδυσώπητη σύγκρουση, ένα σαρκαστικό σχόλιο για την πατριαρχία με αναφορές στον Αισχυλικό “Αγαμέμνονα”. Στο σύμπαν του έργου, η γυναίκα εμφανίζεται ταυτόχρονα ιερή, δαιμονική αλλά και καταστροφική κι αναμετρείται με τον Ίλαρχο Άντολφ Λάσσεν μέχρι τελικής πτώσης.

Σκηνοθεσία- Μουσική Επιμέλεια- Φωτισμοί: Πέρης Μιχαηλίδης

*Η τελική διανομή του έργου είναι υπό διαμόρφωση και θα ενημερωθείτε μόλις ολοκληρωθεί.

- **«Το τέλος του μοναχικού διαβάτη» του Χριστόφορου Χριστοφή- NEA ΠΑΡΑΓΩΓΗ**

Σκηνοθεσία: Αντώνης Αντωνάκος

Πρεμιέρα: Απρίλιος 2027

Δύο γυναίκες, η Έλσα και η Χέλγκα, συναντιούνται σε διαφορετικές στιγμές του χρόνου. Μέσα από τις αφηγήσεις, τις αναμνήσεις και τις εμμονές τους, αναζητούν μια ταυτότητα που διαρκώς μετακινείται. Πρόσωπα του παρελθόντος, πρόγονοι, φωτογραφίες, βιβλία και ιστορίες που ίσως συνέβησαν και ίσως επινοήθηκαν, δημιουργούν διαφορετικές εκδοχές της πραγματικότητας, οι οποίες άλλοτε συνυπάρχουν και άλλοτε συγκρούονται. Όταν οι δύο γυναίκες εισβάλλουν στη ζωή του Ιωσήφ, του «μοναχικού διαβάτη» που ζει απομονωμένος, έξω από τη συνηθισμένη ροή του χρόνου, οι ζωές τους διασταυρώνονται και οδηγούνται σε απρόβλεπτα μονοπάτια. Στο υπόγειο καταφύγιο του

Ιωσήφ εμφανίζεται ο Λέων Άγγελος. Η παρουσία του ανασύρει παλιές μνήμες και νέες αμφιβολίες, καθώς τα όρια ανάμεσα στην πραγματικότητα, τη μνήμη και τη φαντασία γίνονται ολοένα πιο αβέβαια. Ποιος θυμάται σωστά; Ποιος κατασκευάζει τις ιστορίες του; Και ποιος στο τέλος θα επιβιώσει;

Το έργο του Χριστόφορου Χριστοφή Το Τέλος του Μοναχικού Διαβάτη, γραμμένο το 2025, εντάσσεται σε μια δραματουργική διαδρομή όπου η μνήμη, ο θάνατος και η αναζήτηση της ταυτότητας επανέρχονται ως σταθερά μοτίβα. Γεννήθηκε μέσα από φοιτητικές συζητήσεις του συγγραφέα, ανασύροντας προσωπικές μνήμες οι οποίες συναντούν τις ιστορικές και κοινωνικές μεταλλαγές στις χώρες της Δυτικής Ευρώπης και τον τρόπο με τον οποίο αυτές εγγράφηκαν στη συλλογική συνείδηση. Οι συναντήσεις των προσώπων σε διαφορετικές χρονικές στιγμές, μαζί με τις εικόνες και τις αφηγήσεις τους, μετακινούν διαρκώς τα όρια ανάμεσα στο βιωμένο και το επινοημένο. Η ονειρική διάσταση και οι πολλαπλές εκδοχές των γεγονότων αφήνουν τους χαρακτήρες να αποκαλύπτουν τη δική τους, συχνά αβέβαιη, αλήθεια.

Σκηνοθεσία: **Αντώνης Αντωνάκος**

Η τελική διανομή του έργου είναι υπό διαμόρφωση και θα ενημερωθείτε μόλις ολοκληρωθεί.

ΠΑΙΔΙΚΗ ΣΚΗΝΗ, ΒΑΣΙΛΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ

«ΤζίτζιΜιτζιΧοτζιριά» της Στέλλας Μιχαηλίδου- ΝΕΑ ΠΑΡΑΓΩΓΗ

Σκηνοθεσία: Στέλλα Μιχαηλίδου

Καθημερινές παραστάσεις για σχολεία και κάθε Κυριακή στις 11 π.μ.

Πρεμιέρα: 23 | 10 | 2026

Συμμετοχή του ΚΘΒΕ στα ΔΗΜΗΤΡΙΑ

Η «Τζίτζιμιτζιχοτζιριά», το αγαπημένο έργο της **Στέλλας Μιχαηλίδου** που έχει αποσπάσει θερμή ανταπόκριση από κοινό και κριτικούς, θα παρουσιαστεί από την **Παιδική Σκηνή του ΚΘΒΕ**, στο **Βασιλικό Θέατρο**, σε μια σύγχρονη, ανανεωμένη και πολυεπίπεδη σκηνική εκδοχή που απευθύνεται σε μικρούς και μεγάλους θεατές.

Πρόκειται για μια ευφάνταστη και τρυφερή περιπέτεια, γραμμένη με χιούμορ και ευαισθησία, που αναδεικνύει με διακριτικό τρόπο τη σημασία της ειρηνικής συνύπαρξης και του σεβασμού στη διαφορετικότητα. Παράλληλα, φωτίζει τη δύναμη της συλλογικότητας και της αλληλοβοήθειας, την αξία της φιλίας, αλλά και την ομορφιά που κρύβεται στα απλά, καθημερινά πράγματα της ζωής, υπενθυμίζοντας τον ουσιαστικό ρόλο της ποίησης και του παιχνιδιού στην ανθρώπινη εμπειρία.

Σε μια κλειστή κοινωνία μυρμηγκιών, όπου όλα κινούνται στους ξέφρενους ρυθμούς της αδιάκοπης εργασίας, της συσσώρευσης αγαθών και της αυστηρής τήρησης μιας παράδοσης που δεν επιτρέπει παρεκκλίσεις, ζει ο νεαρός Σταύρος που όσο μεγαλώνει τόσο περισσότερο

διαφέρει από τα υπόλοιπα σκυθρωπά, στενόμυαλα μυρμήγκια. Συνεχίζει να χαίρεται την ομορφιά που υπάρχει στο κάθε τι, να χαζεύει, να απορεί και να ονειρεύεται.

Η συντηρητική κοινωνία στρέφεται εναντίον του και δύο εντελώς διαφορετικοί κόσμοι έρχονται σε σύγκρουση. Στο πλευρό του Σταύρου στέκονται μια Χρυσή Πεταλούδα, ένα μικρό μυρμήγκι που αγαπά τα παραμύθια και ο κύριος Τζίτζικας, που δεν μπορεί να ζήσει χωρίς παιχνίδι — πολύτιμοι σύμμαχοι σε ένα ταξίδι αναζήτησης, ελευθερίας και αυτογνωσίας.

Η «Τζίτζιμιτζιχοτζιριά», είναι ένα έργο γεμάτο μουσική, κίνηση και παιχνίδια λόγου, που ο αλληγορικός του χαρακτήρας δίνει τη δυνατότητα σε πολλές αναγνώσεις και επίπεδα και το καθιστά κατάλληλο για θεατές κάθε ηλικίας.

Η **Στέλλα Μιχαλίδου** γράφει ιστορίες και θεατρικά έργα για παιδιά. Σκηνοθετεί και χορογραφεί θεατρικές παραστάσεις, ενώ παράλληλα διδάσκει Κινησιολογία καθώς και Σκηνοθεσία παραστάσεων που απευθύνονται σε παιδιά και νέους, στο Τμήμα Θεάτρου της Σχολής Καλών Τεχνών του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

Με τις παραπάνω ιδιότητες, αλλά και αυτήν της ηθοποιού, συνεργάστηκε με την Πειραματική Σκηνή της Τέχνης για είκοσι συνεχή χρόνια καθώς και με Δημοτικά Περιφερειακά Θέατρα, το Μέγαρο Μουσικής Θεσσαλονίκης, την Εθνική Λυρική Σκηνή, το Εθνικό Θέατρο και άλλες σκηνές.

Με το **Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος** συνεργάστηκε άλλες τέσσερις φορές ως σκηνοθέτρια και χορογράφος των παραστάσεων: «**Ο Σιμιγδαλένιος**» του Αλέξανδρου Αδαμόπουλου (2009) «**Οικογένεια Νώε**» της Ξένιας Καλογεροπούλου και του Θωμά Μοσχόπουλου (2016), «**Σε μένα μιλάς**» του Ράινερ Χάχφελντ (2017) αλλά και ως συγγραφέας και σκηνοθέτρια της παραγωγής «**Πολυξένη**» που αποτέλεσαν και μεγάλες επιτυχίες της **Παιδικής** και της **Εφηβικής Σκηνής του ΚΘΒΕ**.

Η παραγωγή «**Τζίτζιμιτζιχοτζιριά**» αποτελεί συμμετοχή του **ΚΘΒΕ** στα «**61^α Δημήτρια**», στο πλαίσιο των οποίων θα δοθεί μια βραδινή παράσταση για το κοινό, την Παρασκευή 23 Οκτωβρίου, στις 20.00, στο Βασιλικό Θέατρο.

Συντελεστές

Σκηνοθεσία: **Στέλλα Μιχαλίδου**, Σκηνικά- Κοστούμια: **Κέννυ ΜακΛέλλαν**, Μουσική: **Κώστας Βόμβολος**, **Μιχάλης Σιγανίδης**, Χορογραφίες: **Ιωάννα Μήτσικα**, Φωτισμοί: **Γιάννης Τούμπας**, Animation: **Μπάμπης Βενετόπουλος**, Μουσική διδασκαλία: **Έλσα Μουρατίδου**, Στίχοι τραγουδιών: **Στέλλα Μιχαλίδου**, **Τάκης Σιμώτας**, Συνεργάτης σκηνογράφος-ενδυματολόγος: **Δανάη Πανά**, Βοηθός σκηνοθέτη: **Νατάσσα Δαλιάκα**, Β' Βοηθός σκηνοθέτη: **Άννα Κυριακίδου**, Βοηθός φωτισμού: **Τουλίν Οσμάν**, Οργάνωση παραγωγής: **Αθανασία Ανδρώνη**

*Βοηθοί σκηνογράφου- ενδυματολόγου (στο πλαίσιο πρακτικής άσκησης): **Στελίνα Καζαμία, Αγάπη Βρεττάρου**

Διανομή

Γαλάτεια Αγγέλη (Ραμ Πιμ / Μαθήτρια στο Φεγγάρι), **Αντώνης Γκλαβάς** (Τζίτζικας), **Ηλέκτρα Γωνιάδου** (Μαθήτρια στο σχολείο / Εργάτης Ι / Εργάτης ΙΙ / MAT / Ανώνυμος ΙΙ, Μαθήτρια στο Φεγγάρι), **Δημήτρης Καραγιάννης** (Μαθητής στο σχολείο / Σταύρος), **Δημήτρης Καρτόκης** (Μαθητής στο σχολείο / κ. Μυρμηγκιάν), **Κατερίνα Καυκούλα** (Πεταλούδα), **Άννα Κυριακίδου** (Μαθήτρια στο σχολείο / Εργάτης ΙΙ / Μαθήτρια στο Φεγγάρι / Κυρία Ούργκα), **Γιάννης Πεσεξίδης** (Μαθητής στο σχολείο / Εργάτης Ι / MAT / Ανώνυμος Ι, Μαθητής στο Φεγγάρι), **Δημήτρης Σακατζής** (Εργάτης ΙΙ / MAT / Μπάρμπα Σταθάκης), **Ευανθία Σωφρονίδου** (Μαθήτρια στο σχολείο / Εργάτης Ι / Μαθήτρια στο Φεγγάρι / MAT / Κυρία Πιμ), **Μιχαήλ- Άγγελος Χωρινός** (Μαθητής στο σχολείο / Εργάτης Ι / Εργάτης ΙΙ / Μαθητής στο Φεγγάρι / MAT / Ευέξαπτος)

Χορευτές (Ομάδα Blackout crew)

Bboy Revo, Bboy Kel, Bboy Apro, Γιώργος Σαραφίδης (Μαθητές / Εργάτες)

Καθημερινές παραστάσεις για σχολεία και κάθε Κυριακή στις 11 π.μ.

ΕΦΗΒΙΚΗ- ΝΕΑΝΙΚΗ ΣΚΗΝΗ, ΜΟΝΗ ΛΑΖΑΡΙΣΤΩΝ –ΣΚΗΝΗ ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΚΑΡΑΝΤΙΝΟΣ

«Αντιγόνη Rex» της Lindsay Price- ΝΕΑ ΠΑΡΑΓΩΓΗ

Μετάφραση: Δανάη Σταματοπούλου

Σκηνοθεσία- Δραματουργική επεξεργασία: Λευτέρης Πλασκοβίτης

Καθημερινές παραστάσεις για σχολεία δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης

Πρεμιέρα: 19|11|2025

Παράσταση για εκπαιδευτικούς και κοινό: Κυριακή 22|11|2027, στις 12.30

Μια σύγχρονη «φρέσκια» διασκευή της τραγωδίας του Σοφοκλή «Αντιγόνη», που τηρεί απόφια τη δομή, το πνεύμα και τα διλλήματα του κλασικού κειμένου, αποτελεί το έργο της **Lindsay Price, «Αντιγόνη Rex»**, σε μετάφραση της **Δανάης Σταματοπούλου** και σκηνοθεσία-Δραματουργική Επεξεργασία του **Λευτέρη Πλασκοβίτη**. Η παράσταση θα «ανέβει», την ερχόμενη χειμερινή σεζόν, από **την Εφηβική Σκηνή του Κρατικού Θεάτρου Βορείου Ελλάδος**.

Πιστό στο ραντεβού του με τους μαθητές της **Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης**, το **ΚΘΒΕ στοχεύει** στην απρόσκοπτη εισαγωγή του νεανικού κοινού στο αρχαίο δράμα και τη θεματολογία ενός από τα σημαντικότερα και πιο γνωστά έργα της παγκόσμιας δραματουργίας. Η παράσταση θα παρουσιαστεί στη σκηνή **«Σωκράτης Καραντινός» της Μονής Λαζαριστών**.

Ποια τα όρια της ατομικής συνείδησης και της προσωπικής ελευθερίας; Που εφάπτονται με αυτά της τήρησης των νόμων; Η εξουσία και η εκάστοτε ελίτ καταπατούν την ελεύθερη

βούληση και εάν ναι, πότε και με ποιόν τρόπο; Οφείλουμε να υπερασπιζόμαστε, με σθένος, τα πιστεύω μας ή μένουμε παθητικοί δέκτες της εκάστοτε επικρατούσας κοινωνικής επιταγής; Τι είναι πιο σημαντικό τελικά: η αυστηρή τήρηση του νόμου και της τάξης ή η πηγαία, αυθόρμητη δράση που πηγάζει από τις δικές μας αρχές και τα δικά μας θέλω;

Η παράσταση

Το έργο «Αντιγόνη Rex» της Lindsay Price (πρωτότυπος τίτλος «Agatha Rex»), διαδραματίζεται σε ένα ιδιωτικό σχολείο, το Λύκειο των Θηβών. Διευθυντής του λυκείου είναι ο Δρ. Κρέων, ο οποίος εφαρμόζει στο σχολείο έναν αυστηρό κανονισμό- που έχει θεσπίσει ο ίδιος- την απαρέγκλιτη τήρηση του οποίου διαφυλάσσει ως Ευαγγέλιο. Όλα κυλούν- φαινομενικά- ομαλά και με στρατιωτική πειθαρχία, ώσπου μια μέρα ένα απρόσμενο συμβάν ανατρέπει τα δεδομένα της θεσπισμένης τάξης του σχολείου.

Μια άριστη και υποδειγματική μαθήτρια, η Αντιγόνη, αποφασίζει να πάει κόντρα στους κανονισμούς με αφορμή την αδικία, θύμα της οποίας έπεσε ο αδελφός της, Πωλ. Ως πρόεδρος του Δεκαπενταμελούς Συμβουλίου και λόγω της πολύπλευρης δράσης της, εντός και εκτός σχολείου, η πολυσχιδής Αντιγόνη διαθέτει βήμα και κύρος ανάμεσα στους συμμαθητές της. Ούσα ένα νέο κορίτσι που παλεύει με πάθος για τα πιστεύω της, τις αρχές και τις αξίες της, αψηφώντας τις συνέπειες, μέσα από τον αγώνα της για το δίκαιο και την ισονομία, μας καταδεικνύει ότι τα ερωτήματα γύρω από την εξουσία, τη δικαιοσύνη και την ηθική, εξακολουθούν να είναι επίκαιρα και να αφορούν κάθε γενιά.

«Όταν έχεις τη δύναμη της φωνής, είναι στο χέρι σου το πως θα τη χρησιμοποιήσεις. Θα επιλέξεις να ακολουθήσεις το προσωπικό σου συμφέρον ή θα ενεργήσεις με γνώμονα το κοινό καλό και το καλό του συνανθρώπου σου;»

Συντελεστές

Συγγραφέας: **Lindsay Price**

Μετάφραση: **Δανάη Σταματοπούλου**, Δραματουργική επεξεργασία- Σκηνοθεσία: **Λευτέρης Πλασκοβίτης**, Σκηνικά- Κουστούμια: **Δανάη Πανά**, Μουσική: **Χάρης Γκατζόφλιας**, Φωτισμοί: **Στέλιος Τζολόπουλος**, Κίνηση: **Στέλλα Εμίνογλου**, Μουσική διδασκαλία: **Παναγιώτης Μπάρλας**, Βοηθοί σκηνοθέτη: **Άννα Ευθυμίου**, **Χριστίνα Ζαχάρωφ**, **Εύη Κουταλιανού**, Οργάνωση παραγωγής: **Μαριλύ Βεντούρη**

*Βοηθός σκηνογράφου- ενδυματολόγου (στο πλαίσιο πρακτικής άσκησης): **Αγάπη Βρεττάρου**

Διανομή (αλφαβητικά)

Θωμάς Βασιλειάδης (Πολυνείκης), **Θέμις Δανιηλίδου** (Ισμήνη), **Σταμάτης Κότσαρης** (Ορέστης), **Άγγελος Μανωλίδης** (Ετεοκλής), **Μαίρη Παππά** (Αντιγόνη), **Θανάσης Ρέστας** (Κρέων), **Γεράσιμος Ρισάνος** (Αίμων), **Φένια Σαλούκα** (Πηνελόπη), **Μαριλένα Τουτουδάκη** (Άρτεμις), **Ειρήνη Χαιρετάκη** (Γιούλη)

Χορεύτρια

Στέλλα Εμίνογλου

Χορός: **Σοφία Αντωνιάδου, Μάρθα Μαρκάδα, Μπάμπης Μαρουφίδης, Δημήτρης Μωυσίδης, Άννα Χιλλ**

ΘΕΑΤΡΙΚΑ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ

- Χειμερινά θεατρικά εργαστήρια για βρέφη, παιδιά, εφήβους
- Θεατρικά εργαστήρια για ενήλικες
- Δωρεάν μικτά θεατρικά εργαστήρια για άτομα με αναπηρία (ΑμεΑ) και άτομα χωρίς αναπηρία με την ομάδα EN ΔΥΝΑΜΕΙ

Για ακόμη μία χρονιά, το Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος ανοίγει τις πόρτες του στη φαντασία, τη δημιουργία και το παιχνίδι, προσκαλώντας βρέφη, παιδιά, εφήβους και ενήλικες στα Χειμερινά Θεατρικά Εργαστήριά του. Μέσα από παιχνίδια, αυτοσχεδιασμούς, ιστορίες και θεατρικές τεχνικές, οι συμμετέχοντες ανακαλύπτουν νέους τρόπους έκφρασης, συνεργασίας, επικοινωνίας και δημιουργίας. Κάθε εργαστήριο γίνεται μια μικρή περιπέτεια, ένας χώρος όπου η φαντασία έχει τον πρώτο λόγο, οι ιδέες αποκτούν φωνή και κάθε συμμετοχή έχει αξία.

Παράλληλα, το ΚΘΒΕ συνεχίζει να στηρίζει έμπρακτα τη συμπερίληψη, προσφέροντας δωρεάν μικτά τμήματα για άτομα με αναπηρία (ΑμεΑ), αλλά και για όσους επιθυμούν να γνωρίσουν από κοντά την προσέγγιση της ομάδας EN ΔΥΝΑΜΕΙ και να συνυπάρξουν σε ένα περιβάλλον ισότιμης συμμετοχής. Η επιτυχημένη πορεία της δράσης οδηγεί φέτος στη δημιουργία ενός δεύτερου τμήματος για ενήλικες, διευρύνοντας τη δυνατότητα συμμετοχής σε μια ανοιχτή και συμπεριληπτική θεατρική εμπειρία.. Η θεατρική πράξη λειτουργεί ως ένας κοινός τόπος συνάντησης, έκφρασης και δημιουργίας, όπου η διαφορετικότητα γίνεται αφορμή για επικοινωνία, συνεργασία και ουσιαστική συνύπαρξη.

Στο Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος πιστεύουμε ότι το θέατρο είναι ένας χώρος ανοιχτός σε όλους. Γι' αυτό συνεχίζουμε να δημιουργούμε εργαστήρια που δίνουν χώρο στη φαντασία, ενθαρρύνουν την ελεύθερη έκφραση και καλλιεργούν τη χαρά της συμμετοχής, ανεξάρτητα από την ηλικία ή τις δυνατότητες κάθε ανθρώπου.

ΠΟΛΥΧΡΩΜΕΣ ΚΥΡΙΑΚΕΣ

Οι Πολύχρωμες Κυριακές στο ΚΘΒΕ συνεχίζονται και τη φετινή χρονιά, με νέες θεματικές που συνομιλούν με το ρεπερτόριο του θεάτρου. Γύρω από αυτές, θα αναπτυχθούν ποικίλες δράσεις, συζητήσεις και δωρεάν εργαστήρια για μικρούς και μεγάλους. Δημιουργώντας ένα ανοιχτό δίκτυο συνεργασιών με ανθρώπους και φορείς της πόλης, οι Πολύχρωμες Κυριακές γίνονται ένας τόπος συνάντησης, επικοινωνίας και μοιράσματος, όπου το θέατρο συναντά

την κοινωνία και η πόλη το ΚΘΒΕ. Οι θεματικές και οι ημερομηνίες των φετινών δράσεων θα ανακοινωθούν σύντομα.

PODCST ΤΟΥ ΚΘΒΕ «Πριν την Αυλαία – Για όσα δεν χωράνε στη σκηνή»

Το podcast του ΚΘΒΕ «Πριν την Αυλαία – Για όσα δεν χωράνε στη σκηνή» συνεχίζεται και τη φετινή χρονιά, με νέα επεισόδια αφιερωμένα σε επιλεγμένα έργα του ρεπερτορίου. Με αφετηρία τις νέες παραγωγές, φωτίζονται οι διαφορετικές πλευρές των έργων, τα ιστορικά και κοινωνικά τους συμφραζόμενα καθώς και οι πολλαπλές αναγνώσεις τους, προσφέροντας στο κοινό μια διαφορετική διαδρομή πριν και πέρα από την παράσταση.

ΔΙΕΘΝΗΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ ΚΘΒΕ 2025- 2026

- **Διεθνές Φεστιβάλ Δάσους 2025-2028**

Το Διεθνές Φεστιβάλ Δάσους πραγματοποιήθηκε για έβδομη φορά από τις 28 Μαΐου έως τις 12 Ιουνίου 2026. Το φεστιβάλ έχει πλέον κατακτήσει τη δική του, ξεχωριστή θέση στον πολιτιστικό χάρτη της Θεσσαλονίκης —και της χώρας γενικότερα— χάρη στην έμφαση που δίνει σε μικρές, πειραματικές φόρμες και σε παραστάσεις που ξεφεύγουν από τα συμβατικά σκηνικά πλαίσια. Το ΚΘΒΕ συνεχίζει να εδραιώνει αυτή τη δράση, την ώρα που ο οργανισμός στρέφεται όλο και περισσότερο προς την εξωστρέφεια και τη διεύρυνση των συνεργασιών του. Αυτό που κάνει το Φεστιβάλ να ξεχωρίζει είναι ακριβώς η διάθεσή του για πειραματισμό και έρευνα. Δεν υπάρχει άλλο θεατρικό φεστιβάλ στην Ελλάδα που να δίνει τόσο συστηματικά χώρο σε μικρές παραγωγές, σε τολμηρά κείμενα και σε νέες μορφές θεάτρου που «βγαίνουν» στον δημόσιο χώρο, καλώντας τους ίδιους τους πολίτες να συμμετέχουν δημιουργικά.

Με τη συνεχή στήριξη της Περιφέρειας Κεντρικής Μακεδονίας, ο θεσμός προγραμματίζεται να συνεχιστεί για δύο ακόμη διοργανώσεις.

- **Διεθνές Δίκτυο Αρχαίου Δράματος 2026-2027**

Για τρίτη συνεχόμενη χρονιά, σπουδαστές και καθηγητές της Σχολής Σκηνοθεσίας και Υποκριτικής Max Reinhardt της Βιέννης συναντήθηκαν με τη Δραματική Σχολή του ΚΘΒΕ, στο πλαίσιο του Διεθνούς Δικτύου Αρχαίου Δράματος του ΥΠΠΟ. Από τις 24 έως τις 29 Αυγούστου 2026, η θεματική «Λυσιστράτη / Lysistrata» αποτέλεσε αφορμή για μια ανοιχτή και δημιουργική συνάντηση γύρω από τον μύθο του Αριστοφάνη, μέσα από την ανταλλαγή ιδεών και καλλιτεχνικών πρακτικών.

Εντός του 2027, η δημιουργική αυτή ανταλλαγή θα συνεχίσει με καινούριες δραστηριότητες.

- **Συμπαγωγή «96%» σε σκηνοθεσία Πρόδρομου Τσινικόρη**

Η lecture-performance του Πρόδρομου Τσινικόρη «96%» αποτελεί τμήμα του Ευρωπαϊκού θεατρικού και παιδαγωγικού προγράμματος “Landscapes of Devastation”. Πρόκειται για μια συνεργασία του ΚΘΒΕ με τη Schaubühne (Βερολίνο) και το La Joven (Μαδρίτη), που χρηματοδοτείται από το γερμανικό Ίδρυμα EVZ (Μνήμη, Ευθύνη, Μέλλον), σε συμπαγωγή με την εταιρεία TooFarEast. Παρουσιάστηκε για πρώτη φορά τον Μάρτιο του 2024 στο ΚΘΒΕ και το 2026 ταξίδεψε στο Φεστιβάλ Kunstfest Weimar στην Γερμανία.

Παράλληλα στη Βαϊμάρη, ο Πρόδρομος Τσινικόρης, τιμήθηκε με το Μετάλλιο Γκαίτε, μαζί με τον Εσθονό συνθέτη Arvo Pärt και την Ιταλίδα μεταφράστρια Anita Raja.

Προγραμματίζονται νέες παρουσιάσεις του «96%» στο εξωτερικό το καλοκαίρι του 2027.

- **Συνεργασία με το Εθνικό Θέατρο «Μίχαϊλ Εμινέσκου» της Μολδαβίας**

Τον Μάρτιο του 2026, το ΚΘΒΕ παρουσίασε στο Εθνικό θέατρο «Μίχαϊλ Εμινέσκου» της Μολδαβίας το μελοδραματικό μίνι-ορατόριο «Ο Όρκος – Μια Γυναίκα Θυμάται», σε κείμενο και σκηνοθετική επιμέλεια του Καλλιτεχνικού Διευθυντή του Αστέριου Πελτέκη. Η παράσταση πραγματοποιήθηκε υπό την Αιγίδα της Πρεσβείας της Ελλάδας στο Κισινάου, με την αρωγή του Υπουργείου Πολιτισμού και την προσωπική στήριξη του αξιότιμου Πρέσβη Νικολάου Κρίκου.

Με τη σειρά του, στις 17 και 18 Οκτωβρίου το Εθνικό θέατρο της Μολδαβίας παρουσιάζει στο Θέατρο της Εταιρείας Μακεδονικών Σπουδών την παράσταση «Βασιλιάς Ριχάρδος Γ΄» του Ουίλιαμ Σαίξπηρ σε σκηνοθεσία Petru Hadârcă και συμπαραγωγή με τον Δήμο Θεσσαλονίκης.

- **Ευρωπαϊκά Θεατρικά δίκτυα**

Το ΚΘΒΕ παραμένει τακτικό μέλος των δικτύων Ένωση των Θεάτρων της Ευρώπης (UTE) και European Theatre Convention (ETC), σε μια προσπάθεια συμμετοχής σε διεθνή ευρωπαϊκά φεστιβάλ, συνέδρια και καλλιτεχνικά προγράμματα ανταλλαγών καθώς και ένταξης σε ευρωπαϊκές πρωτοβουλίες για τη βιωσιμότητα και τη ψηφιακή μετάβαση στο χώρο της Τέχνης.

- **“Academy Project” της Ένωσης των Θεάτρων της Ευρώπης**

Μετά την παρουσίαση του “Academy Project” για νέους performers από τα θέατρα-μέλη της Ένωσης των Θεάτρων της Ευρώπης, στο Βασιλικό Θέατρο, τον Σεπτέμβριο του 2026, ως τελευταίο σταθμό των θεματικών residencies που φιλοξενήθηκαν στη Ρώμη, στην Πράγα και στη Σόφια, το project συνεχίζεται και το 2027, απευθυνόμενο σε νέους σκηνοθέτες. Βασικός στόχος του προγράμματος είναι η δημιουργία ενός «ταξιδιωτικού εργαστηρίου» (travelling laboratory), μιας ολοκληρωμένης διαδρομής με στόχο τη συζήτηση και την αναζωογόνηση του ρόλου του θεατρικού κειμένου και του θεάτρου - ρεπερτορίου στο σύγχρονο και διαρκώς μεταβαλλόμενο θεατρικό τοπίο.

- **Διαβαλκανικό Συνέδριο Παραστατικών Τεχνών «Μύθοι και Θρύλοι των Παραστατικών Τεχνών στη Βαλκανική»**

Το ΚΘΒΕ, σε συνεργασία με το Ελληνικό Ανοικτό Πανεπιστήμιο, διοργάνωσε, για δεύτερη συνεχή χρονιά, διήμερο συνέδριο με κεντρικό άξονα τη διερεύνηση του ρόλου των μύθων και των θρύλων ως ζωντανών στοιχείων της πολιτισμικής μνήμης και της καλλιτεχνικής δημιουργίας. Το συνέδριο απευθυνόταν σε μελετητές, καλλιτέχνες, ερευνητές και επαγγελματίες του χώρου των παραστατικών τεχνών, επιδιώκοντας να ενισχύσει τον επιστημονικό και καλλιτεχνικό διάλογο στον βαλκανικό χώρο. Το συνέδριο έχει στόχο να γίνει θεσμός με έδρα τη Θεσσαλονίκη και φιλοδοξεί να διευρύνει την ανταλλαγή ιδεών,

γνώσεων και δημιουργικών πρακτικών, αναδεικνύοντας τόσο τις κοινές πολιτισμικές ρίζες όσο και τις ιδιαιτερότητες των παραστατικών παραδόσεων της περιοχής. Το Διαβαλκανικό Συνέδριο Παραστατικών Τεχνών για πραγματοποιηθεί για Τρίτη συνεχή χρονιά το Μάιο του 2027.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΕΣΠΑ- ΤΑΑ

ΣΥΓΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΟΥΜΕΝΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ

- **«Διεθνές Φεστιβάλ Δάσους»**

Πρόγραμμα χρηματοδοτούμενο μέσω ΕΣΠΑ από την Περιφέρεια Κεντρικής Μακεδονίας

- **«Πιλοτικές Δράσεις Πολιτιστικής Συνταγογράφησης»**

Πρόγραμμα χρηματοδοτούμενο από το Ταμείο Ανάκαμψης και Ανθεκτικότητας

Το Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος, στο πλαίσιο της ευρύτερης σύνδεσης του πολιτισμού και ειδικότερα του θεάτρου με την ψυχική υγεία, υλοποίησε το πρόγραμμα «Πιλοτικές Δράσεις Πολιτιστικής Συνταγογράφησης» κατά τις περιόδους Μάρτιος 2024-Δεκέμβριος 2024 & Σεπτέμβριος 2025-Φεβρουάριος 2026.

Κατά την πρώτη περίοδο υλοποίησης, το έργο αυτό έδωσε τη δυνατότητα πραγματοποίησης καλλιτεχνικών δράσεων, όπως «Εργαστήριο Θεάτρου και Θεατρικού Παιχνιδιού» για Παιδιά και Εφήβους με ψυχικές διαταραχές, που επισκέπτονταν δημόσιες δομές Ψυχικής Υγείας, ενώ παράλληλα περιλάμβανε δράση ticket set με τη διάθεση εισιτηρίων για οργανωμένη παρακολούθηση παραστάσεων του ΚΘΒΕ, από τμήματα ενηλίκων, που έπασχαν από τη νόσο Alzheimer.

Κατά τη δεύτερη περίοδο, υλοποιήθηκαν δράσεις Θεατρικών Εργαστηρίων κατασκευής μάσκας - κοστούμιού στο ΚΘΒΕ για παιδιά και εφήβους με ψυχικές διαταραχές, που παραπέμφθηκαν είτε από δομές Ψυχικής Υγείας είτε από ιδιώτες ψυχικής υγείας, καθώς και Βιωματικά Θεατρικά εργαστήρια για ενήλικες 65 ετών και άνω, που έπασχαν από τη νόσο Alzheimer.

Αναμένεται η συνέχιση του προγράμματος εντός του 2027.

- **«Ψηφιακό Μαθητολόγιο της Δραματικής Σχολής του ΚΘΒΕ»**

Πρόγραμμα χρηματοδοτούμενο από το Ταμείο Ανάκαμψης και Ανθεκτικότητας

Η Ανώτερη Σχολή Δραματικής Τέχνης του Κρατικού Θεάτρου Βορείου Ελλάδος λειτουργεί από το 1973. Σκοπός της Σχολής είναι η παροχή ανώτερης εκπαίδευσης στη δραματική τέχνη και η άρτια μόρφωση καλλιτεχνών και λειτουργών της Ελληνικής Σκηνής. Η Σχολή είναι κρατική και ανήκει στην ανώτερη βαθμίδα εκπαίδευσης (τριτοβάθμια).

Με την υλοποίηση του συγκεκριμένου έργου αναβαθμίστηκε και πλέον συμμετέχει στην ψηφιακή εξέλιξη τόσο σε επίπεδο διοικητικών υπηρεσιών όσο και, ουσιαστικότερα, στο πλαίσιο της εξ αποστάσεως εκπαίδευσης και συνεργασίας στην Ελλάδα και το εξωτερικό.

Η ανάπτυξη και αξιοποίηση λογισμικού για την ψηφιοποίηση όλων των εντύπων αλλά και της σημαντικής βιβλιοθήκης που διαθέτει, η μηχανοργάνωση αλλά και η δημιουργία πλατφόρμας εξ αποστάσεως εκπαίδευσης (e-learning) προσφέρουν πολλαπλασιαστικά

οφέλη, όπως τον εκσυγχρονισμό του τρόπου επικοινωνίας και υποστήριξης φοιτητών και καθηγητών, την αποτελεσματικότερη συνεργασία με τις διοικητικές και οικονομικές υπηρεσίες του ΚΘΒΕ, την απρόσκοπτη διαχείριση του τεχνικού εξοπλισμού και υποδομών και η διασύνδεση της Δραματικής Σχολής του ΚΘΒΕ με σημαντικά ιδρύματα εκπαίδευσης στον τομέα των παραστατικών τεχνών του εξωτερικού.

Συγκεκριμένα, το φυσικό αντικείμενο του έργου περιλάμβανε ανάπτυξη λογισμικού για την κατασκευή Διαδικτυακής Πύλης στην οποία θα συμπεριλαμβάνονται α. Λογισμικό Μαθητολογίου της Σχολής για την ψηφιοποίηση και μηχανοργάνωση της Δραματικής Σχολής του ΚΘΒΕ και ψηφιακή πλατφόρμα εξ αποστάσεως εκπαίδευσης και ομαδοσυνεργατικής διδασκαλίας, β. προμήθεια βασικού εξοπλισμού μηχανογράφησης, γ. υπηρεσίες cloud, δ. υπηρεσίες εκπαίδευσης και ε. υπηρεσίες τεχνικής υποστήριξης.

Μετά την ολοκλήρωση της πράξης, τη συνέχιση λειτουργίας της πλατφόρμας ανέλαβε το διοικητικό προσωπικό της Σχολής, το οποίο εκπαιδεύτηκε στη χρήση της ηλεκτρονικής εφαρμογής και στις διαδικασίες ψηφιοποίησης και ηλεκτρονικής καταχώρησης δεδομένων, ενώ το κόστος συντήρησης του εξοπλισμού, των υπηρεσιών cloud και της ηλεκτρονικής εφαρμογής βαρύνει πλέον τον ετήσιο προϋπολογισμό του ΚΘΒΕ.